

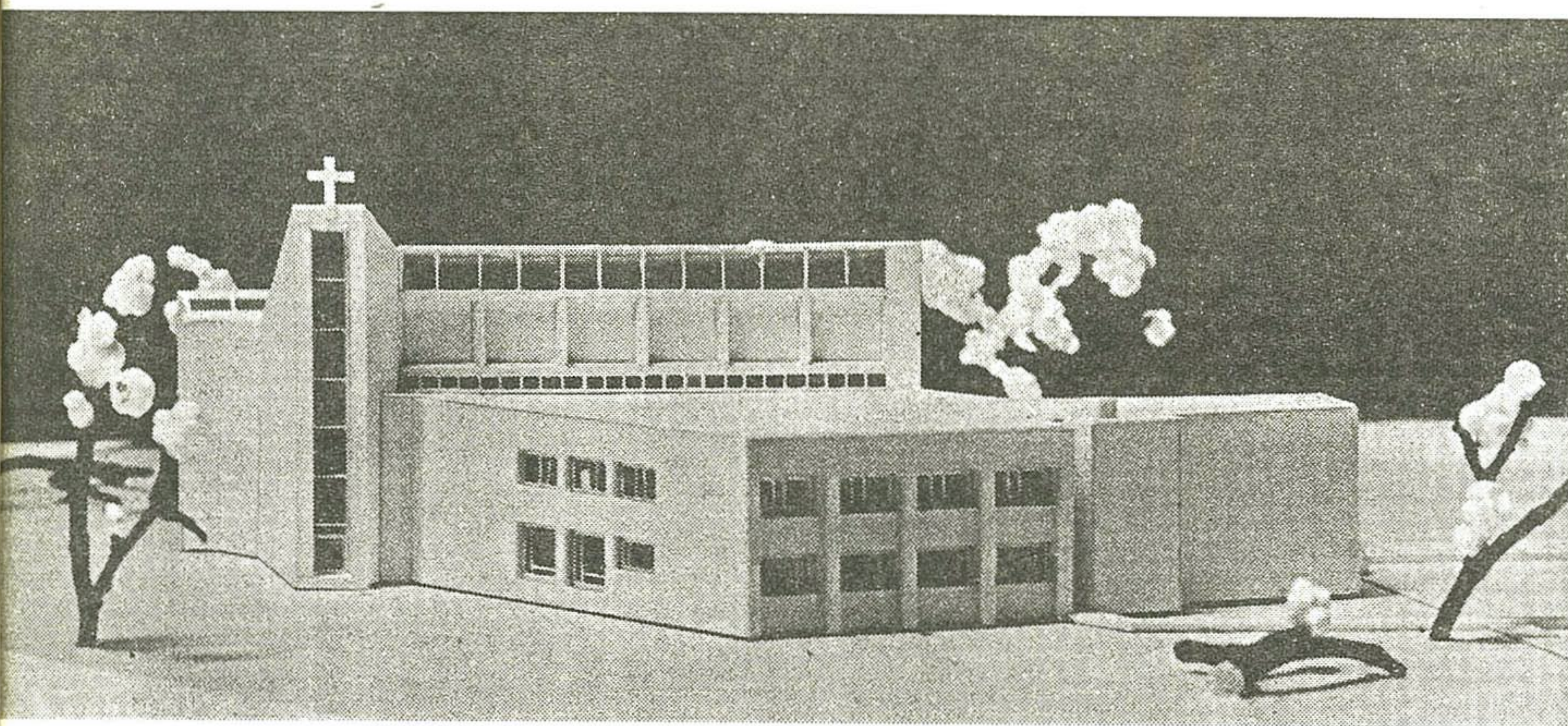

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2

Kesänumero

1971

tioneuvoston hyväksyminen, niin toimikunta ilmoittaa jo aikaisempien luonnosten valmistumisen jälkeen keväällä 1969 järjestäneensä neuvottelun, jossa kirkkohallituksen rakennustarkastaja teol. tri Ahti Auranen sai tutustua luonnospiirustuksiin. Tilaisuudessa olivat läsnä myös kirkkohallintokunnan puheenjohtaja ja talousjohtaja. Uusissa luonnospiirustuksissa on kirkkosalia sen jälkeen pienennetty ja tehty eräitä pienenhököjä muutoksia, mutta alkuperäinen, tri Aurasenkin hyväksymisen saanut perusmuoto on säilytetty.

Luonnospiirustukset, joita toimikunta nykytilanteen vaatiminen supistuksineenkin pitää onnistuneina ja joita toimikunta ehdottaa pääpiirustusten lähtökohdaksi, sisältävät seuraavat huonetilat:

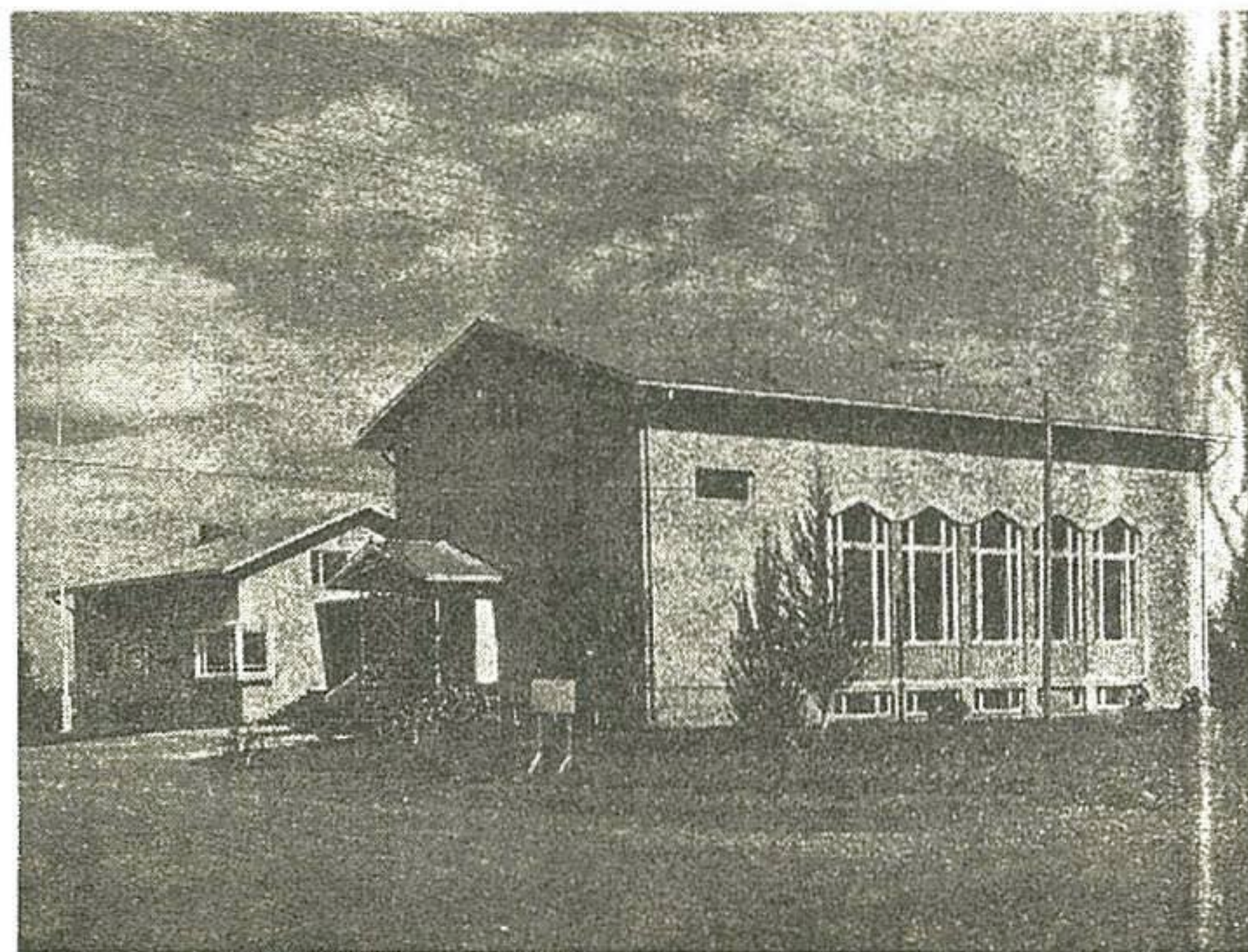
Kirkkosali	490 m ²
Sakasti	25 "
Kahvio aputiloihin	148 "
Odotushuone	15 "
Nuotit	8 "
Rippikoululuokka	62 "
Poikien kerho	37 "
Tyttöjen kerho	37 "
Keittiö	18 "
Lasten kerho	50 "
Talonmiehen asunto	64 "
Koko talon eteistilat	140 "

Yhteenlaskettu kerrosala n. 1300 m², Kuutiolitilavuus n. 7700 m³

Vuoden 1963 huonetilaohjelma käsitti 2985 m², joten oheinen ehdotus jää alle puoleen siitä.

Arkkitehdin arvion mukaan ja huomioon ottaen sen, että rakennustavasta ja -aineista tehtiin jo keväällä 1969 varsin yksityiskohtaiset suunnitelmat, olisi Teljän seurakuntatyökeskuksen kustannusarvio v. 1970 ollut noin 1,62 milj. mk. Kun kuutiolitilavuus on noin 7700 m³, tulee hinnaksi 210,-/m³, jossa on jo pyritty ottamaan huomioon kuluva vuoden rakennuskustannustaso. Huomioottaen sen, että keväällä 1969 valmistuneiden suunnitelmien toteuttaminen tulisi vastaavasti maksamaan nykyään jo arviolta 2,3 milj. mk on toimikunnan käsityksen mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa toteutettu niitä näkökohtia ja supistuksia, joita viime aikoina on useallakin taholla voimakkaasti korostettu. Toimikunta on pannut merkille, että suunnittelutoimikuntakin pitää Etelä-Koivulan rakennushanketta kiireellisenä ja riippumattomana niistä muutoksista, joita ajan mukana saattaa seurakuntajoihin tulla.

Torsti Kanerva

Teljän väliaikainen kirkko Väinölässä.

Teljän seurakuntaan uusi työkeskus

Porin seurakuntien kirkkovaltuusto hyväksyi yksimielisesti kokouksessaan 14. 4. 1971 Etelä-Koivulan seurakuntakeskussuunnitelman ja oikautti rakennustoimikunnan tilaamaan seurakuntakeskuksen pääpiirustukset, jotka on vielä alistettava kirkkohallituksen ja valtioneuvoston vahvistettaviksi. Pitkän aikaa vireillä olleen hankkeen vaiheista seuraavassa:

Valtioneuvosto määräsi kesäkuun 12. päivänä 1962 antamallaan päätöksellä silloisen Keski-Porin seurakunnan jaettavaksi kahdeksi uudeksi seurakunnaksi, jotka ovat Keski-Porin seurakunta ja Porin Teljän seurakunta. Seurakuntajako astui voimaan tammikuun 1. päivänä 1963. Valtioneuvoston määräyksen mukaan oli Porin Teljän seurakuntaan rakennettava uusi kirkko viiden vuoden kuluessa jakopäätöksen voimaan astumista lukien. Tämä päätös edellytti Teljän kirkon rakentamista vuoden 1967 loppuun mennessä.

Sopivan tontin saamiseksi tulevalle Teljän kirkolle oli ryhdyttävä neuvotteluihin Porin kaupungin kanssa, koska seurakunnilla ei ollut sellaisia tonttialueita, joille Teljän kirkko olisi voitu rakentaa. Pitkään kestäneet neuvottelut johtivat lopulta siihen, että Porin seurakuntien yhteinen kirkkovaltuusto kokouksessaan syyskuun 28. päivänä 1967 käsittelemällä Porin kaupungin kanssa suoritettavasta maanvaihdosta, joka koski Porin Teljän seurakunnan kirkkotontin ja Kartanon alueen seurakuntakodin tontin hankintaa. Kirkkovaltuusto päätti yksimielisesti hyväksyä ko. maanvaihdon.

Kun Teljän kirkon rakentaminen vuoden 1967 loppuun mennessä, kirkkovaltuuston asiaa koskeva päätös edellytti, ei ollut mahdollista, kadulle saatu työkeskus korvaa osan niistä tiloista, joita alunperin oli suunniteltu kirkkokeskukseen. Vaikka rakennustoimikunnan lä-

hinnä kustannussyistä lausumat monet toivomukset rajoittivatkin arkkitehdin vapaata suunnittelua, onnistui hän rakennustoimikunnan mielestä erittäin hyvin ratkaisuun tilojen sijoituksen. Vuoden 1969 keväällä valmistuneiden luonnospiirustusten mukaan huonetilojen pinta-ala olisi ollut noin 1540 m² eli lähes puolet alkuperäisestä ohjelmasta. Kun edellä mainittujen suunnitelmien valmistumisen jälkeen — myös viime vuoden keväällä — tuli julkisuuteen kirkkovaltuuston asettaman suunnittelutoimikunnan mietintö ja kun siinä samoin kuin sen johdosta annetuissa kirkkoneuvoston lausunnoissa kiinnitettiin aivan erityistä huomiota rakennustoimikuntaan, katsol syksyllä 1969 olevansa oikeutettu, saatuaan siihen tilaisuuden, vielä kerran tarkistaa suunnitelmia ja tutkimaan huomiota niissä määrin Teljän rakennushanketta ke olisi sopeutettavissa yksin suunnittelutoimikunnan esittämien näkökohtien kanssa.

Arkkitehti Küttner esitti sittemmin useampia vaihtoehtoja tehtävän ratkaisemiseksi. Rakennustoimikunta valitsi niistä parhaaksi katsomansa ja pyysi arkkitehtiä laatimaan luonnospiirustukset. Jo tässä vaiheessa todettiin, että kirkkovaltuuston käsittelemästä tilaohjelmasta voidaan jättää pois kirkkokeskukseen suunnitellut virka-asunnot, koska tontin rakennusoikeus asettaa asuntoihin nähden rajoituksia ja seurakunnat muutenkin ovat pyrkineet ratkaisemaan virka-asuntokysymykset edullisimmalla tavalla. Myöhemmässä vaiheessa raken-

nustoimikunta vielä supisti tilaohjelmaa perustellen sitä, paitsi kustannussyillä, myös sillä, että Annankadulle saatu työkeskus korvaa osan niistä tiloista, joita alunperin oli suunniteltu kirkkokeskukseen. Vaikka rakennustoimikunnan lä-

Rakennuskustannusten pienentä-

PORIN EV.LUT. SEURAKUNNAT TOIVOTTAVAT KAIKILLE PORILAISILLE
HYVÄÄ, VIRKISTÄVÄÄ KESÄÄ

Ikuinen kevät

"Niin olet tullut taas, Kevät, valkein aamuin ja illoin, tuoksuen tullut sa oot, laulaen tullut sa oot."

Oi kevät, ihmehen ihme, sun tullessa maailma nuortuu nuoreks uudestaan, nuortuu ja voimakas on.

Niin myös lapselle maan suot uskoa, unta ja voimaa, kirkkaudestasi taas juoda mun silmäni suot."

Näin runoilija laulaa maisesta keväästä. Hänen sanoissaan piilee syvä totuus. Kevään tullessa kaikki uudistuu, herää elämään, Ihminenkin tuntee elämänvoimansa uudella tavalla elpyvän. Olen monesti ihastellen kuunnellut norjalaisen säveltäjän Christian Sindingin sävellystä "Kevään kohinaa". Hän tervehtii kevättä ihastuneena ja riemuin.

Nuorena pappina jouduin kiinnittämään huomiota esimieheni, Ruoveden rovastin L. H. Durchmanin mukana aamuvirteen, jota sanojensa ja sävelensä tähden on kutsuttu virsien kuningattareksi (Virsi 535). Sen toisessa säkeistössä ovat sanat:

"Ah, taivas, meri, ilma, maa sun kunniaasi kuuluttaa, sä, Luoja maan ja taivaan.

Suo kiittää ilman lintuset, puut metsän, niityn kukkaset niin hartahasti aivan.

Mulle toit, vielä soit kalliimpia antimia, syytä mulla on näin etees kiittäin tulla."

Mainenkin kevät kehottaa meitä kiittämään ja ylistämään Jumalaa.

Mutta Jumalan sana ei kehoita meitä vain kiittämään vuo-

denaikojen ikuista vaihtelua ja sen ihmettä, kevättä.

Kristuksen evankeliumi on kevään uskonto. Kristuksen evankeliumi ei neuvo paikkaamaan vanhaa, silottamaan ihmisen omaa kuntoa, hyveitä, oman vanhurskauden pukimia, jotka toisella ovat siistimpiä, toisilla räpsyjä, mutta ei kellään puhutaan valkoisia. Kirstus sanoo: "Todellinen elämän kevät tulokoon sinun elämäsi." Elämäsi painot, tuskat, omantunnon taaikat, synnit, kaiken talven jään, likaisen lumen ja saastan saat viedä Jumalan iankaikkisen armon paisteeseen. Se sulattaa rintasi jään ja valaisee sielusi taivaallisella valkeudella. Elämäsi tulee todellinen kevät.

Johannes kirjoitti: "— Jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä" (1. Joh. 1:7), ja Paavali sanoi korinttolaisille: "Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se mikä on vanhaa on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut".

Kristuksen tuoma elämän kevät antaa ihmiselle todellisen elämän rohkeuden. Hän omistaa virvoituksen lähteen, joka ei koskaan ehdy. Joka päivä hän saa siihen lähteeseen upottaa vanhan minänsä. Joka päivä hän saa uudistuneena lähtea uuteen kilvoitukseen. Yhdessä Paavalin kanssa hän saa sanoa: "Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on

takana ja kurottautuen sitä loin saat kolkuttaa taivaan kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voitopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa" (Fil. 3:13—14).

Kerran kilvoitus päättyy. Sil-

loin saat kolkuttaa taivaan ovea, antaa itsesi hänen käsiinsä, joka on sanonut: "Minä olen ovi". Hänen kauttansa alkaa sinulle ikuinen kesä, josta on murhe, taistelu, synty, kyyneleet loppuneet. Siellä on ikuinen autuus, ikuinen rauha.

"Siellä on ruumiit aivan uudet puhtaat, kirkkaat kokonaan.

Tänne jäävät vajavuudet, synnin arvet päälle maan.

Oi jos sinne minäkin murheen maasta pääsisin."

Matti A. Mustonen

Hengellinen musiikki elää — tyylit vaihtuvat

Uskonnollisiin menoihin liittyy hyvin läheisesti musiikki. Tässä on tarkoitus esittää muutama ajatus suhtautumisestamme musiikkiin, jota sanotaan kirkkomusiikiksi.

Kristinuskon alkuperän johdosta koko meidän länsimainen musiikkimme on saanut alkuvaikeutensa itämaisten kansojen vanhasta musiikista. Varsinainen kirkkomusiikin kehityshän alkoi 500-luvulla, kun paavi Gregorius Suuri antoi kuuluisan määräyksen, että kirkossa harrastettavaksi musiikkia on kehitettävä. Se oli alkuna suurille tapahtumille. Syntyi gregoriaaninen tyyli, jota edustaa nykyisenkin roomalaiskattolisen kirkon yksiaäninen laulu. Kehitys kulki eteenpäin hitain askelin. Muutaman sadan vuoden kuluttua kuitenkin messu sai vaikutuneeen muotonsa kirkon jumalanpalveluksessa, ja kun 900-luvulla keksittiin 2-äänisyys, avautuivat aivan uudet näköalat musiikin maailmaan. Ihmisen luova nerous

ei voinut pysähtyä, vaan löysi puuttuvan renkaan, mikä oli soitin. Musiikin kolme suurta elementtiä: rytmi, melodia ja soitin ihmiskunnalle. Nämä aseet käsiovat arvaamattoman suuri lahja sään olivat keskiajan muusikot kuin nykyajan astronautit ikään. Syntyi uusi tyyli, jota kutsutaan varhaisbarokiksi. Motetit ja madrigaalit, joita nykyään ahkerasti lauletaan, ovat muistona tältä ajalta.

Vihdoin tuli uusi, kaikkivoittava tyyli, nimittäin täysbarokki. Kuulematon Johan Sebastian Bach ajatteli 1600-luvulla: Haluan säveltää suurta, mahtavaa musiikkia rakkaan Jumalani kunniaksi, joka on luonut taivaan ja maan. Händel julisti Jeesuksen suuria tekoja samaan tyyliin omilla suurilla teoksillaan. Se oli kirkkomusiikin suurta aikaa. Heidän mahtava, hartioiden ulottuva tukkansa ja koristeellisen pitsiröyhelönsä ei ollut ehtinyt mennä pois muodista, kun jo

syntyy uusi tyyli, rokokoo. Tämän tyylin edustajana Wolfgang Amadeus Mozart tapaili musiikissaan ylimalaisia korkeuksia. Hänen säveltämänsä messun sävelsanoma ei ole yksinomaan Jumalan ylistämistä, vaan Jumalan Hengen suora puhetta ihmisille musiikin välityksellä. Haydnin, Mozartin ja Beethovenin ajan 1700-luvun musiikkia alettiin kutsua klassilliseksi musiikiksi. Ihmiset alkoivat kuitenkin yhä enemmän etsiä tunnetta musiikin maailmasta. Tällöin syntyi jälleen uusi tyyli, romantiinen musiikki. Missä pulassa olisimmekaan, ellei meillä olisi Mendelssohnin hämmästyttävää romantiikan kukkanen ei näytä menettävän viehätysvoimaansa ylen ahkerasta käytöstä huolimatta.

Näiden Euroopan mantereella syntyneiden tyyliuuntien lisäksi on suomalaisen hengellisen musiikin kenttään tullut eri herätysliikkeiden mukana amerikkalaiseen ja englantilaiseen kansanmusiikkiin

pohjautuvaa kevyemmän sävyistä musiikkia. Kitarakuorot esimerkiksi laulavat romanttisia melodioita, joiden tarkoitus on miellyttää kuulijaa siinä määrin, että hän ihastuisi kuulemaan myöskin laulussa olevaa sanomaa. Aivan uusin hengellinen musiikki, jonka alkuvoimana tuntuu olevan Amerikan neekeriden hengellinen musiikki, päätellen sen svengaavasta rytmistä, on kirkkomusiikkimme eräs ilmenemismuoto.

Mitähän Gregorius ajattelisi tästä kaikesta. Tai mitä me itsekin ajattelemme. Joskus on kovasti kiisteltä siitä, mitä musiikkia kirkossa olisi harrastettava. Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että kirkkomusiikillakin pitää olla ajankohtainen tyylinä, sen tähden, että musiikki on taldetta ja samalla käyttötavaraa. Sellainenkin ihminen, joka välttää, ettei hän ymmärrä musiikkia, käyttäkö sitä kuitenkin joka päivä. Tehkäämme pieni vertailu. Asiakas menee huonekaluliikkeeseen ostaakseen tuolin. Hän näkee monta erilaista tyyliä olevaa tuolia ja valitsee niistä yhden, mieluisensa. Miksi hänen pitäisi ymmärtää tuolin jokainen yksityiskohta. Riittää, kun hän osaa käyttää ja ihailia ostamaansa, nauttia siitä. Miksi musiikkia sitten pitäisi ymmärtää, se on minulle täysi arvoitus.

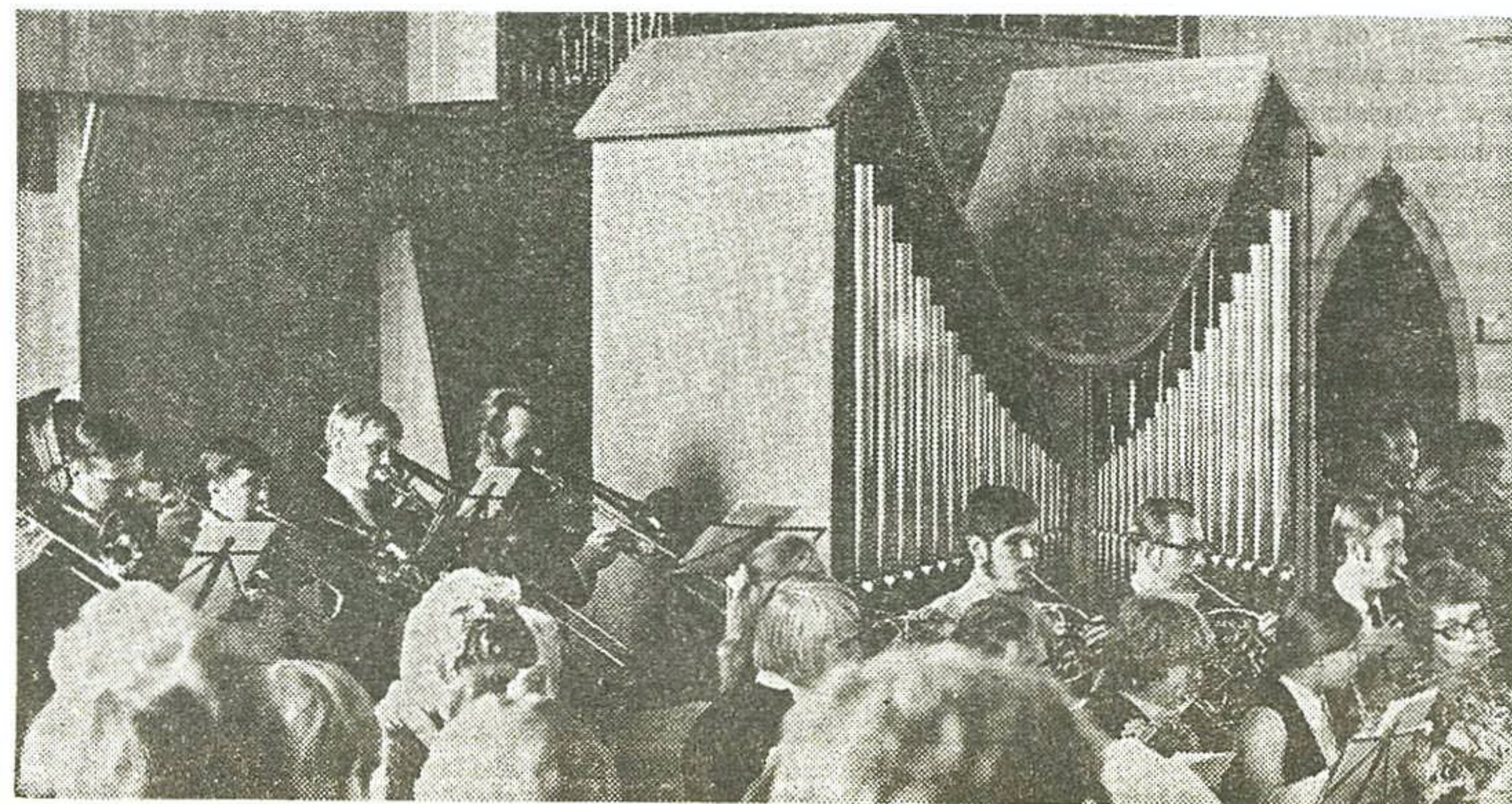
Joskus palatessani esimerkiksi kaupunginorkesterin konsertista olen tuntenut, kuinka sieluni on puhdistunut, oloni on kevyt, miele-

ni hyvä. En suinkaan ole nähnyt sitä vaivaa, että olisin analysoinut ne teokset, jotka juuri kuulin. En siis ymmärtänyt järjelläni jokaisista yksityiskohtaa, ainoastaan kuuntelin ja annoin sen vaikuttaa itseäni.

Kirkkomusiikin-tekstillä on tietysti tärkeänä tehtävänä julistaa evankeliumia. Ei myöskään voi kieltää hengellisen musiikin viihdyttävää vaikutusta. Musiikki on Jumalan lahja ihmiselle, ja jos sen ääressä viihtyy, se on suurta onnea ja autuutta.

Kirkkomusiikki ja yleensä hengellinen musiikki on siitä erikolaista, että nykyäänkin kaikki edellä kuvailamani erityylinen musiikki on jatkuvassa käytössä. Onpa esimerkiksi kaikkein vanhin gregoriaaninen tyyli voimistumassa päin kirkossamme. Ja samaan aikaan nuoret tarttuvat innolla rumpupölkkaan ja helistävät jo vanhan testamentin aikana tunnettua soitinta, cymbaalia. Joku on loukkaantunut tähän hengelliseen pop musiikkiin. Joku toinen on loukkaantunut liian korkeatasoiseen kirkkomusiikkiin. Kirkkomusiikoiden keskuudessa herättää ihmetystä, miksi musiikin laadun täytyy madaltua samanaikaisesti, kuin esitysten taso nousee. Valonko ehkä kansanmusiikki sittenkin arvokkaampaa kuin kaikki muu musiikki. Toinen vaihtoehto on, että kansanmusiikkimaku koko ajan huononee.

Heino Kantola

SAIRAALAPASTORI

pastori Olli Majamäki tavattavissa Keskussairaalassa maanantaina kello 9.30—10.30 ja torstaina kello 12—13 puh. 19 241/388. Muuna aikana Jaakontie 18, puh. 15 995.

Pitkän päivätyön jälkeen

KIRKKO PORISSA

Rovasti Matti A. Mustonen eroaa 31. 5. 1971 kirkkoherran virastaan ja siirtyy eläkkeelle. Hänellä on takanaan kunnioitettavan pitkä pappisura, lähes 50 vuotta. Porin hän tuli kirkkoherraksi jo vuonna 1944, joten tämänkin kaupunki ja ennen kaikkea sen seurakuntaelämä on käynyt hänelle perin tutuksi.

Puolen vuosisataa kestäneen paimentaipaleen aikana on nähnyt ja kokenut monenlaista, iloista ja surullista, mieltä masentavaa, jos joltavääkin, mutta "päällimmäiseksi olen aina koettanut kohottaa paremmat", rovasti Mustonen vakuutti, kun Porin Kirkkosanomien kustaja pyysi häneltä "vähäistä" muistelmakirjoitusta kaupunkimme seurakuntien yhteistä lehteä varten. Tapansa mukaan rovasti Mustonen oli jälleen valmis autamaan, valitti vain muistojen kerän tavatonta suuruutta, mietelaidenkin vakan tilavuutta. — Mistä pitäisi oikein kertoa ja miten? — Ehkäpä näin:

● "Papin tehtävä on suuri ja jalo. Teologiaa ei pitäisi lähteä opiskelemaan yksinomaan saadakseen viran. "Leipäpapin" asema olisi vuosien kuluessa raskas, näännytävä. Jos pappi ei sisäisesti ota vastaan Kristuksen evankeliumin sanomaa eikä elä siitä, hän elää väkijoukon keskellä. Täytyy olla sisäinen kutsumus, halu palvella Jumalan valtakuntaa. Se ei merkitse mitään profeetallista kutsumusta, vaan sisäistä vastaanottavaisuutta. Elämä ja työ opettavat sitten vuosien vuodelta.

Antava ja vaativa

Pappi julistaa tehtävässään Messarin ja Vapahtajansa tuomaa sanomaa. Se on samalla kertaa ajatonta, yhteiskuntamuodoista riippumatonta ja samalla kertaa ihmisen sisimpään, omaantuntoon kohdistuvaa. Sanoisin rohkeasti: papin tehtävä on henkevä, paljon vaativa ja paljon antava. Mitä kauemmin olen toiminut pappina, sitä syvemmin olen tuntenut viran jalouden ja vastuunalaisuuden.

● Työmuodot ovat vuosikymmenien kuluessa huomattavasti vaihdelleet, mutta Kristuksen evankeliumin sanoma on ollut sama. Muistan 1920—30-luvuilta, kuinka maaseudulla hartaushetket ja hengelliset seurat jumalanpalvelusten ohella olivat keskeisiä työmuotoja. Kävellessä polkupyörällä, rattaila ja reillä kuljettiin pitkätkin matkat. Aikaa tuntui silloin olleen paljon runsaammin kuin tänä päivänä. Sairaskäynneille kutsuttiin usein, ja niissä nuori pappi sai tuntea, kuoleman jo seisossa ovenpielessä, pienuutensa ja osaamattomuutensa. Lukusten eli kinkkien merkitys oli maaseudulla myös huomattava. Niihin kokoon-tui kylän väki, ja ne kestivät 5—6 tuntia, jonka jälkeen vietettiin iltaa pitopöydän ääressä. Rippikoulu olivat niin ikään aikaisemmin, kun ei oppivelvollisuuslaki vielä ulottunut kaikkiin, tärkeämpiä kuin tänä päivänä.

Siteet ovat kestäneet

● Toisen maailmansodan jälkeen, jolloin tulin Porin, elettiin jo uutta kautta seurakuntatyössä. Eri-laiset seurakuntapiirit, joihin kokoonnuttiiin kodeissa, levisivät yllä koko laajan seurakunnan. Muutamassa vuodessa oli suuressa seurakunnassamme nelisenkymmentä piiriä, joihin ahkerasti tultiin ja joissa papisto oppi henkilökohtaisesti tuntemaan seurakuntalaisia. Muistan vieläkin lämpimin sydämin monia piirejä, joiden kotien ja kotien jäsenten kanssa ystävyys-

hot. Niitäkin on Porin seurakunnissa useita kymmeniä, Keski-Porin seurakunnassa ainakin kuu-si. Hopeakerhojen ohjelman monipuolistaminen ja kehittäminen mielenkiintoiseksi, retket, jopa pidemmät matkatkin, ovat edellytyksiä toiminnan jatkuvalle laajentumiselle. Käynnit vanhusten luona ovat minulle olleet rikastuttavia ja opettavia. Onnitteluterveydykset, joita seurakunnan kaikille vanhuksille lähetetään merkkipäivinä, haluavat olla lämpimiä käden ojennuksia "hopeahapsille".

● Mutta uusia seurakunnallisia työmuotoja syntyy ajan vaatimuksesta. Lapsi- ja nuorisotyö on pappinaoloni aikana kasvavan puuttavoin rehevöitynyt.

Rohkeita toimenpiteitä

● Pyhäkoulun rinnalle on viime vuosikymmenellä tullut lasten päiväkerhotyö, joka on saavuttanut suurta suosiota nuorten kotien keskuudessa. Käyhän pariaikaa Porin seurakunnissa yli 1.500 lasta päiväkerhoissa. Olisi toivottavaa, että seurakunnat voisivat uhrata paljon enemmän varoja tähän työmuotoon, sillä se todella palvelee seurakunnan koteja.

● Tyttö- ja poikatyö eri muotoineen on myös viime vuosikymmenien kuluessa kasvanut valtavasti. Millä tavalla varhaisnuorisovalmistautuu rippikouluun, millaiseksi rippikoulun ohjelma muovautuu ja miten sen käynyt nuorisopoli myönteisemmin suhtautumaan kansankirkkoon ja seurakuntaan, ovat kysymyksiä, jotka vaativat juuri tänä päivänä ratkaisua. Olen ollut mukana tämän toiminnan koko kehitysvaiheen aikana Porissa ja tiedän, että se vaatii tällä vuosikymmenellä niin papistolta, seurakunnan työntekijöiltä kuin luottamusmiehiltä paljon harkintaa ja rohkeita toimenpiteitä.

● Sotien jälkeen vilkastui seurakunnassa voimakkaasti diakoniatyö. Se johtui ennen kaikkea sodan aiheuttamasta henkisestä paineesta ja aineellisesta hädästä. Katulähetystyö, alkoholistien, vankeiden ja heidän perheittensä auttaminen, kesäleirit, jotka seurakunnan ostettua Junnilan saivat suuren merkityksen, keräykset ym. toiminta toivat aivan uutta tuulta seurakunnan elämään. Muistan, miten eräässä katulähetyskokouksessa rov. T. H. Salonen nousi puhumaan. Joku mies ei joutunut kuuntelemaan, vaan puheli omiaan. Silloin hänen naapurinsa keskeytti hänet ja sanoi: "Ole hiljaa, etkö näe, että painija puhuu?" Mies hiljeni heti kuuntelemaan "painijan" sanoja.

Diakoniatyö on Kristuksen evankeliumia käytännössä toteutettuna.

Hopeakerhot

● Vielä haluan mainita uuden työmuodon, joka on saavuttanut paljon suosiota. Se on toiminta vanhusten keskuudessa, ns. hopeaker-

hot. Niitäkin on Porin seurakunnissa useita kymmeniä, Keski-Porin seurakunnassa ainakin kuu-si. Hopeakerhojen ohjelman monipuolistaminen ja kehittäminen mielenkiintoiseksi, retket, jopa pidemmät matkatkin, ovat edellytyksiä toiminnan jatkuvalle laajentumiselle. Käynnit vanhusten luona ovat minulle olleet rikastuttavia ja opettavia. Onnitteluterveydykset, joita seurakunnan kaikille vanhuksille lähetetään merkkipäivinä, haluavat olla lämpimiä käden ojennuksia "hopeahapsille".

Muistoja

● Muistojen kertominen veisi vain liian paljon tilaa. Mutta kerronpa sellaisista pari. Ollessani Ruovedellä vt. kappalaisena ja asuessani järvipapillassa Majakedossa jouduin soutamaan ja käyttämään hevoskyytiä runsaasti. Olihan kirkolle lyhintä tietä 8 km, joista neljä oli vettä. Maitse oli matkaa kirkolle n. 30 km. Kyllä jalkalihakset niillä matkoilla vahvistuivat ja kämmenpohjien känsät kovettuivat. Kuukaudessa nousi soutukilometrien määrä 50—100 km:iin. Eräänä talvi-iltana tulin hevosella "pitäjältä". Oli n. 15 asteen pakkas. Lähestyessäni rantaa hevonen yhtäkkiä reen edestä pulahti veteen. Sen takajalat kyllä ylettyivät pohjaan. Nuori renkipoika, joka oli hoidellut hevosta päivän aikana, puhkesi itkemään pelästyksestä. Käskin häntä hakemaan apua läheisestä talosta. Sillä välin menin hevosen eteen ja upposin kainaloitani myöten itsekin veteen. Pääsin kuitenkin ylös. Hevonen oli vajonnut ns. keväiseen uveavantaan. Sain hevosen riisutuksi ja viedyksi rantaan, samoin kuin reenkin. Mutta silloin olivat käteni niin kohmeissa, etten pystynyt enää valjastamaan hevosta. Sen saivat tehdä avuksi rientäneet miehet. Sitten ajaa karuutettiin kovaa vauhtia kotiin.

● Paljon hauskeempina ovat jääneet muistot Tyrvännöstä, jossa kyllä sousin paljon veneellä käyden seurakuntapiireissä ja hartauksissa. Talvella hiihtelin paljon. Erään talvikauden oli veljeni luonani. Hän oli ollut asevelvollisena ratsumies. Niinpä hän sitten ratsasti virkeällä ratsulla, jonka saimme pappilan vuokraajalta, ja minä nuorasta kiinnipitäen suksilla perässä. Nuo talviset matkat kuutamossa ovat jääneet kauneina mieleen.

Erään huvittavan jutun voinen kertoa noren papin kokemuksesta. Jouduin eräässä seurakunnassa vihkimään "kansliassa" pitkän, nuoren miehen ja hoikan, pienen neitosen. Kysyessäni sulholta tah-

Kirkkoherra Mustonen v. 1935 Mellilän kirkon alttarilla.

toiko hän ottaa morsiamensa vai-mokseen, teki hän sen erikoisella tavalla. Hän kumarsi syvään ja vastasi: "Kyllä, kiitos, juu!" Oli vaikeata pidättää naurua. Onnistuinkin kuitenkin rypistelemällä kulumiani.

Harrastukset

● En ole koskaan kuulunut mihinkään puolueeseen; isänmaan rakkaus on mielestäni aina ollut yläpuolella puolueiden. Kuitenkin on ollut kolme sosiaalista harrastusta, joissa olen ollut mielelläni mukana. Ensiksi mainitsisin säästöpankkitoiminnan. Syynä on ollut se, että pidän onnellisten kotien tärkeänä "maallisen" perustuksena taloudellista tasapainoa. Se taas perustuu säästäväisyyteen. Mitä enemmän omavaraisia koteja, sitä suuremmat onnen mahdollisuudet niillä on. Sitä onnellisempi on myös isänmaamme tulevaisuus.

Toiseksi mainitsisin kristillis-yhteiskunnallisen toiminnan. Olen lapsuuteni elänyt Helsingin laita-kaupungilla ja tiedän, kuinka vaikeata on monen köyhän kodin lapsella opintie. Niinpä Äänekoskella ollessani pappina jouduin aktiivi-

sesti olemaan mukana perustettaessa sikäläistä työkeskusta "Koskelaa". Olin sen puheenjohtaja alusta alkaen. Myös tultuani Porin alettiin suunnitella työkeskusta. Siinäkin olin aktiivisesti mukana ja olen tänäkin päivänä. Kristillis-yhteiskunnallisen työkeskustoiminnan tarkoituksena on auttaa nuorisoa hyvissä pyrkimyksissä, ohjata opiskelua, antaa mahdollisuuksia ajanviete- ja virkistystoimintaan. Se ei tunne puoluerajoja. Se etsii ihmistä ja toivoo, että ihmiset löytäisivät toisensa ihmisinä.

Kolmanneksi on läheinen harrastukseni ollut raittiustyö. Se perustuu kahteen tosiseikkaan. Olen nähnyt niin paljon alkoholijuomien tuhoja, hukkaan mennyttä elämää, etten ole voinut välinpitämättömästi kulkea alkoholikysymyksen ohitse. Olen tuntenut, että ihmisenä ja kristittyinä olen velvollinen olemaan "veljeni vartija". Toisaalta olen omassa elämässäni ja monien lähimmäisteni elämässä nähnyt, miten terveellistä ja hyvinvoittoa lisäävää on elää raittina. Voidaan hyvällä syyllä sanoa, että todellinen mies uskaltaa katsoa "selvin päin" elämää ja vaikeuksia silmästä silmään. Todellisen ilo on raittiin mielen tervettä onnen tunnetta.

Jokainen saarna kuin viimeinen

● Minulle on jo vakaantunut tunto, että nykyisestä saarnan inflaatiosta olisi päästävä. Nykyään pappi joutuu puhumaan melkein joka päivä, usein kahdestikin erilaisissa seurakunnallisissa tilaisuuksissa. Piispa Eino Sormunen on kirjoittanut, että papin saarna on niin vastuunalainen tehtävä, että hän voi hyvällä omalla tunnolla saarnata kerran, korkeintaan kahdesti viikossa. Sanotaanhan "papin huoneentaulussa", jonka eräs ruotsalainen pappi on kirjoittanut 1600-luvulla, että papin tulee valmistaa jokainen saarna, niin kuin se olisi viimeinen, ja kuulijan kuunnella sitä, kuin se olisi viimeinen hänen kuulemansa saarna.

Rovasti Mustonen ja sisar Mervi Ilomäki onnittelukäynnillä Hilda Kaveniuksen luona.

Suunnittelutoimikunnan puheenjohtaja Niilo Perälä.

Seurakuntasuunnittelun alustavat toimenpiteet

Kokouksessaan 27.2.1970 kirkkovaltuusto asetti toimikunnan, jonka tehtäväksi annettiin 10.4.1969 valmistuneen seurakuntien ensimmäisen suunnittelutoimikunnan laatiman perusmietinnön pohjalta rakentuvan kokonaisvaltaisen talous- ja toimintasuunnitelman laatiminen vuosiksi 1971–1980. Toimikunnan jäseninä toimivat tähän saakka tapahtuneiden muutosten jälkeen kapteeni, evp. Einari Errala, toimitusjohtaja Yrjö Keurulainen, maisteri Kirsti Koskinen sihteerinä, kirkkoherra Jorma Pakkanen, teknillinen johtaja Jaakko Ruutu, varastopäällikkö Viljo Toivonen, talousjohtaja Paavo Yrjölä ja allekirjoittanut puheenjohtajana sekä tutkimussihteri Ari Seikkula asiantuntijajäsenenä. Toimikunnan kokouksiin ovat osallistuneet edellisten lisäksi niin ikään asiantuntijoina kirkkohallintokunnan puheenjohtaja, talousneuvos Reino Kuuri-Riutta sekä kirkkovaltuuston puheenjohtaja, asessori Voitto Vuola.

Tehtävänsä suorittamista varten toimikunta sai aikaa vuoden 1971 loppuun saakka. Sen vuoksi se laati aluksi työnsä kartoittamiseksi pääasiallisesti kaupungin pitkän tähtäyksen toiminta- ja talous-suunnitelman kokoamista varten tehtyjä lomakkeita apunaan käyttäen kuusi kyselylomaketta, joilla se pyrkii hankkimaan tietoja seurakunnan kaikista nykyisistä työmuodoista ja kokoamaan seurakunnan palveluksessa olevien hen-

kilöiden laatimia ennusteita tulevaisuuden suunnitelmista. Toimikunta jakoi nuo kyselylomakkeet seurakunnan viran- ja toimenhaltijoiden täytettäväksi kuluun vuoden tammikuussa. Huhtikuun loppuun saakka annettun määräajan kuluessa vain osa noista lomakkeista palautettiin. Ilmeisesti pelko siitä, että eri työmuotojen tulevaa kehitystä on vaikea tarkasti määrittää, on aiheuttanut lomakkeiden täyttämässä ja palauttamisessa viivästymisiä. Mutta jos työntekijä epäoimistumista pelätessään jättää suunnittelutyön ja ennusteiden laatimisen tekemättä tai puolinaiseksi, kehitystä ei myönteiseen suuntaan tapahdu. Tällöinhän välinpitämättömyyden avulla annetaan taantumukselle aseet, joilla kaikki kehitys voidaan pysähdyttää. Ei näet seurakunnallisessakaan työskentelyssä riitä pelkästään se, että valmistaudutaan hyvin juuri tämän hetken tilaisuuksiin ja rutiinitehtäviin varten. Tulevaisuus on myös kartoitettava. Sen vuoksi jokaisen työstään vastuussa olevan henkilön tulisi asettaa itselleen ja edustamalleen toimintamuodolle tavoitteet, joita pyritään käytettävissä olevin mahdollisuuksin toteuttamaan.

Näistä tavoitteiden asetteluista on kysymys myös puheena olevien lomakkeiden täyttämässä. Mikäli annettuihin tehtäviin suhtaudutaan kaikilta osin tiettyä vakavuutta tuntien eikä välinpitämättömän alistuneesti, suunnittelutoimikunnalle annetaan edellytykset laatia mahdollisimman hyvä suunnitelma, jonka avulla voidaan aktivoida seurakunnan tulevaisuuden toimintoja.

Sen vuoksi toivoisin, että jokainen seurakunnan työntekijä suhtautuisi vakavasti edessä olevan laajakantoisen ja seurakunnan tulevaisuuden toimintoja ajatellen erittäin merkittävän suunnittelutyön laatimiseen, johon joitakaisella siihen osallistuvalla on kyllä riittävästi edellytyksiä, kunhan vain muutetaan omia asenteita entistä suunnittelumyönteisemmiksi.

Korostaisin vielä, että hyvät suunnitelmat saattavat avata tulevaisuuden toiminnoille aivan uusia mahdollisuuksia. Samalla ne antavat suunnitelmien toteuttajille uutta intoa ja tekevät tehtävien suorittamisen entistä mielekkäämmäksi. Lisäksi suunnitelmallisuudella vältetään taloudellisia sekä toiminnallisiakin hukkainvestointeja.

Niilo Perälä

Väestörekisterikirjanpidossa uusia määräyksiä

Asuinpaikan muuttajille

Pyydän virkatodistuksen työpaikanhakua varten, sanoi neiti Uinu Ujosto Keski-Porin seurakunnan kirkkoherran virastossa palvelulle kanslia-apulaiselle.

"Valitettavasti me emme voi tässä virastossa antaa neidille virkatodistusta, sillä te olette muuttanut Länsi-Porin seurakuntaan, joten virkatodistuksen saatte sieltä. Osoite on Liikastentie 28."

"Anteeksi, mutta en minä ole muuttanut pois Keski-Porin seurakunnasta. Enkä minä ole edes aikunut muuttaa toiseen seurakuntaan, sillä tässä seurakunnassa olen ollut kirjoilla syntymästäni asti."

"Mutta kyllä meidän kirjoissamme on sellainen merkintä, että neiti Ujosto on muuttanut Länsi-Poriin 3.1.1971."

"Kyllä minä tuona mainittuna

päivänä muutin asumaan Vähä-raumalle, mutta en ole täällä käynyt ilmoittamassa mitään, että kirkonkirjani siirrettäisiin pois vanhasta kotiseurakunnastani."

"Aivan niin, ei teidän, neiti Ujosto, ole tarvinnutkaan käydä täällä muuttoilmoitusta tekemässä. Uuteen asuntoon muutettuanne olette täyttäneet muuttoilmoituksen, jonka annoitte talon isännälle. Tämän muuttoilmoituksen perusteella on kuluva vuoden alusta lähtien voimaan tulneiden määräysten mukaan tullut tieto myös väestörekisteriviranomaisille, siis tänne kirkkoherranvirastoon, josta — edelleen näiden uusien määräysten mukaisesti — ilman eri pyyntöä kirkonkirjanne on siirretty vakinaisen asuinpaikkanne kirkkoherranvirastoon."

Edellämäinittunlainen keskustelu voi sattua nykyisin missä kirkkoherranvirastossa tahansa, sillä viime vuodenvaihteessa voimaan tul-

leet uudet väestörekisteriohjeet eivät vielä ole menneet perille yleisön tietoisuuteen. Tämän vuoksi tulokoon vielä mainituksi, että 1.1.1971 voimaan tulneiden säännösten mukaan

"Muuttoilmoitus on tehtävä uudessa asuinpaikassa viimeistään 3 päivän kuluessa muutosta tai poliisijärjestyksessä tai järjestyssäännössä määrättyä ajassa rakennuksen omistajalle tai tämän edustajalle, jonka on toimitettava ilmoitus viimeistään viikon kuluessa muutosta henkilökirjoittajalle tai poliisijärjestyksen tai järjestyssäännön määräämässä ajassa poliisille. 15 vuotta täyttäneistä perheenjäsenistä on jokaisesta erikseen täytettävä oma lomake."

Edellä mainitussa lomakkeessa annetut tiedot tulevat henkilökirjoittajalta väestörekisteriviranomaisille, jotka ilman eri pyyntöä suorittavat seurakunnasta siirron siihen seurakuntaan, jonka alueelle ilmoituksen tekijä on pysyvästi muuttanut asumaan.

Muuttoilmoitus ei kuitenkaan ole ainoa uusi asia, joka tuottaa ylimääräistä vaivaa silloin, kun asianomainen ei ole tullut paneutuneeksi alati uudistuviin virka-asioihin.

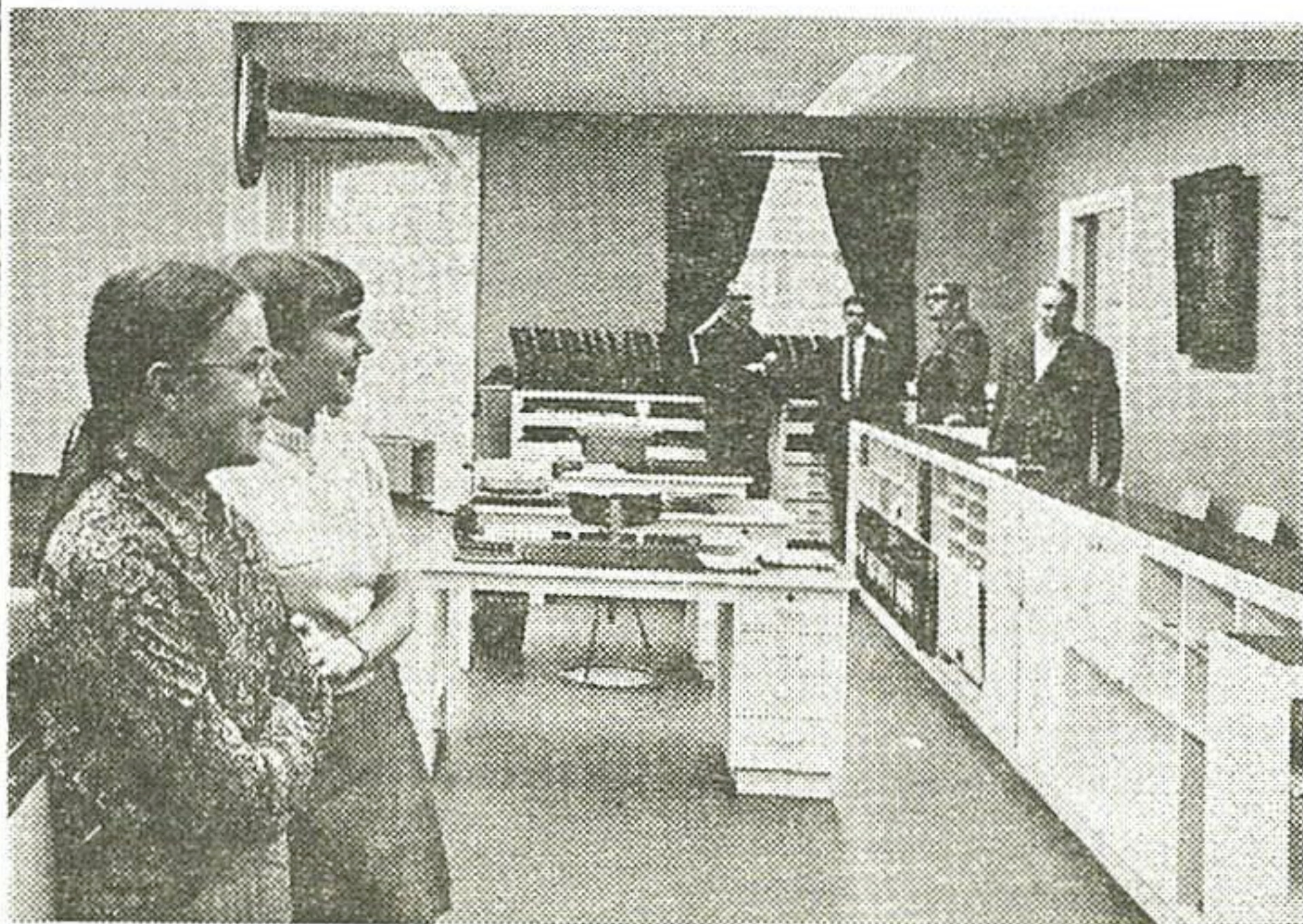
Myös syntymän ja kuoleman rekisteröinnistä annetun asetuksen (A 23. 12. 1970/824) johdosta julkaistuissa ohjeissa on sellaista, johon seurakuntalaisten tulisi kiinnittää huomio.

Säännösten mukaan lääkintöviranomainen antaa lapsen syntymäkirjoittamansa syntymätodistuksen yhden kappaleen lapsen äidille. Tämä syntymätodistus (toistaiseksi sairausvakuutuksen lomakkeelle n:o SV II kirjoitettu) on lasten vanhempien tai kummien luovutettava jo kastotoimitusta pyydettyä kirkkoherranvirastoon tai kasteen suorittavalle papille kastetilaisuudessa.

Tammikuun 1. senä 1971 tai sen jälkeen syntyntä lasta ei voida kastaa ilman syntymätodistuksen luovuttamista, koska vain siitä voidaan varmistua lapsen äidin olleudesta lapseensa. Äidille tätä tarkoitusta varten annettua lapsen syntymätodistusta ei siis missään tapauksessa saa luovuttaa muihin tarkoituksiin.

Hautauslupa saa maksimiksi antaa lääkäri kuolintodistuksen yhden kappaleen vainajan omaisille. Vain vainajan omaisen luovuttaman kuolintodistuksen perusteella seurakunta on oikeutettu antamaan vainajaa koskevan hautauslupatodistuksen.

On siis muistettava, että omaisen saaman kuolintodistusta ei anneta pois muihin tarkoituksiin kuin ainoastaan hautauslupa saamiseksi.

Keski-Porin kirkkoherranvirasto viime korjauksen jälkeen. Edessä vas. virastoapulaiset Ulla Kopsa ja Leila Simula.

Yhteisvastuukeräys

Yhteisvastuukeräystä on kevään aikana suoritettu kaikissa seurakunnissa. Keräys jatkui vielä toukokuun ajan, joten lopullisia tietoja tuloksista ei vielä ole saatavissa. Kuitenkin eräissä seurakunnissa on jo nyt selvästi ylitetty viime vuoden tuotto.

Keski-Porin seurakunnassa on suoritettu yhteisvastuukeräystä jatkamalla koteihin keräyskotoja. Keräyslistoja on tänä vuonna ollut liikkeellä vain vähän, ja niistä on palautettu vasta muutama. Ruosniemessä on vietetty yhteisvastuujuhla, jonka tuotto luovutetaan keräykseen. Vastaava juhla pidettiin Lyttilässä 23. 5. Yhteisvastuukeräystä varten on myyty vanhoja kirjoja, vanhoja vaatteita ja ilmapalloja sekä pidetty ns. orjamarkkinat. Keski-Porin seurakunnan viimeinen tämän vuoden yhteisvastuukeräykseen liittyvä tilaisuus oli toisen helluntaipäivän kahvitilaisuus Mikonkatu 8:ssä.

Teljän seurakunnan yhteisvastuukeräyksessä on pääpaino ollut listakeräyksessä. Listoja on jaettu kaikkiaan noin 80 kappaletta, joista seurakuntanuorten ja diakonisakoulun sisaroppilaiden osuus on noin neljäsosa. Tänä vuonna on mukana ollut myös kolme koulua, joiden oppilaille on jaettu keräyskotoja. Yhteisvastuukeräyksen hyväksi on pidetty useita juhlia, mm. musiikkijuhla Väinölässä ja yhteisvastuujuhla Pinomäessä ja NNKY:ssä. Diakoniapiirit ovat järjestäneet yhteiset myyjäiset. Seurakuntapiirit ovat koonneet kukin yhden kolehdin yhteisvastuukeräyksen hyväksi.

Länsi-Porin seurakunnassa yhteisvastuukeräystä on suoritettu keräyskoteloiden ja -listojen avul-

la. Kirkossa on myös koottu koleh- ti keräyksen hyväksi. Seurakunnan yhteisvastuukeräyksen tuotto selviää vasta kuukauden lopussa.

Pihlavan yhteisvastuukeräys on tuottanut tähän mennessä noin 1700 markkaa. Summa on jo nyt kaksinkertainen verrattuna viime vuoden tuottoon. Keräystä varten järjestettiin jo talvella hernesopan ja pullien myynti, ja kevään aikana on myyty tulitikkurasioita. Pihlavassa on myös järjestetty yhteisvastuujuhla ja koottu kolehti yhteisvastuukeräyksen hyväksi.

Reposaaren yhteisvastuukeräys on suoritettu pääasiassa keräyskotoja käyttäen. Yhteiskoulun oppilaat ovat jakaneet koteihin yhteensä noin 300 koteloa, joista osa on jo palautettu. Unohtuneita koteloita odotetaan vielä tämän kuun loppuun asti. Reposaaren liikkeissä suoritetaan keräys listoilla. Reposaaren yhteisvastuujuhla tuotti noin 200 markkaa.

Pirkko Koski

PITKAN PAIVÄTYÖN...

Jatkoa siv. 3

Millä tavalla asia nykyisessä tilanteessa voidaan järjestää, on ongelma. Mutta eiköhän se lopulta ole "järjestelykysymys"?

● Pitäessän satapäiselle tyttöjoukolle rippikoulua kauniissa Ruoveden kirkossa kysyin koulun lopuessa, mitä muistoja heille oli jäänyt rippikoulusta. Silloin eräs tyttö nousi seisomaan ja sanoi: "Kun tulin rippikouluun, katselin tätä kaunista kirkkoa ja koulutovereitani. Mutta sitten silmäni suuntautuivat alttaritaulussa olevaan kirkastettuun Kristukseen. Mitä kauemmin olen käynyt täällä kirkossa, sitä enemmän olen katsellut häntä. Nyt en enää ole ketään muuta nähnyt kuin Kristuksen. Katselin liikuttuneena nuorta tyttöä ja sanoin: "Säilytä aina kirkastettu Kristus sydämessäsi!"

Hengellisen elämän suurimpana salaisuutena ja voiman lähteenä on, että kirkastettu Kristus saa vallata sielumme ja hallita siellä.

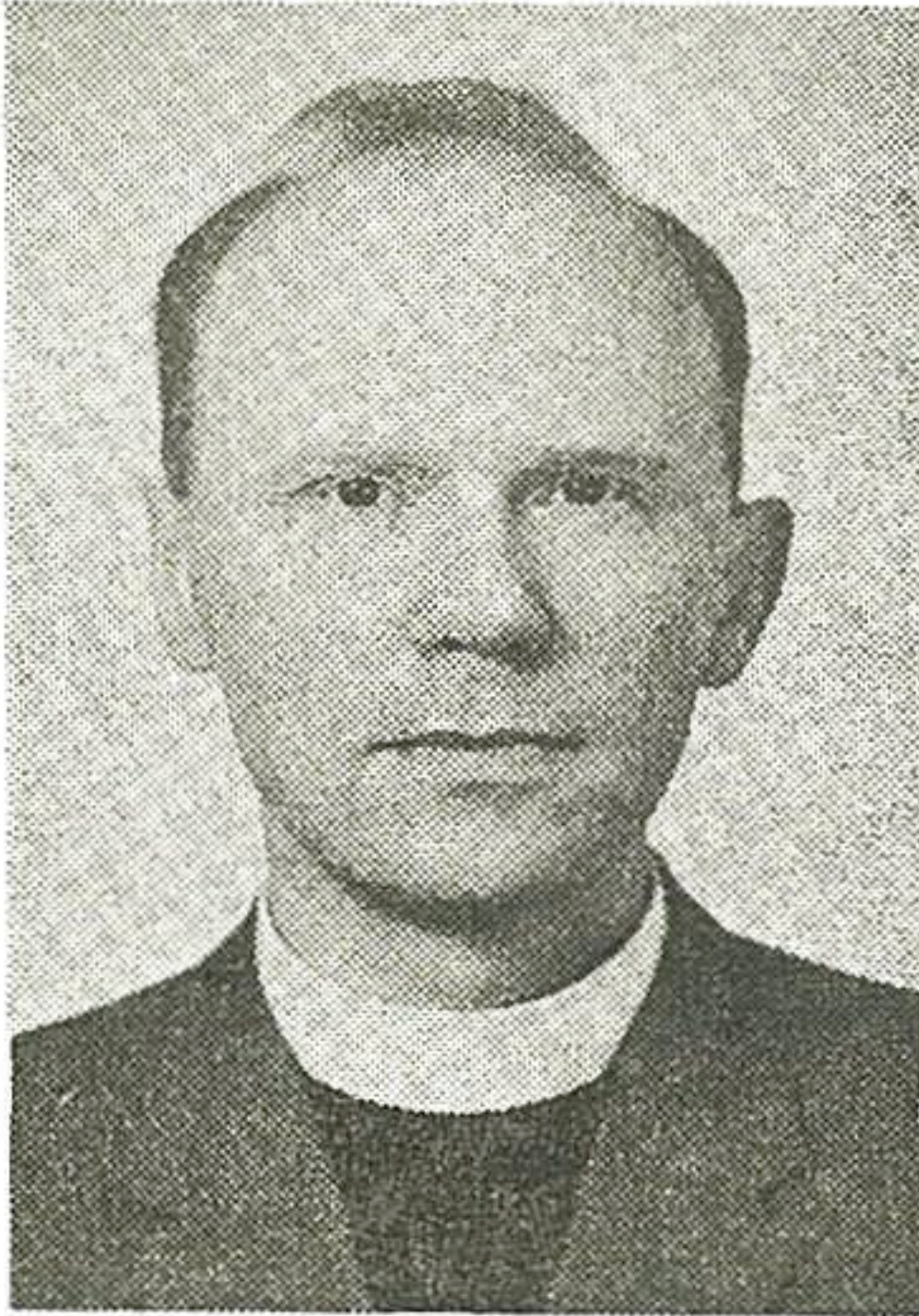
**Sinulla on —
auta**

UUSIA TYÖNTEKIJÖITÄ

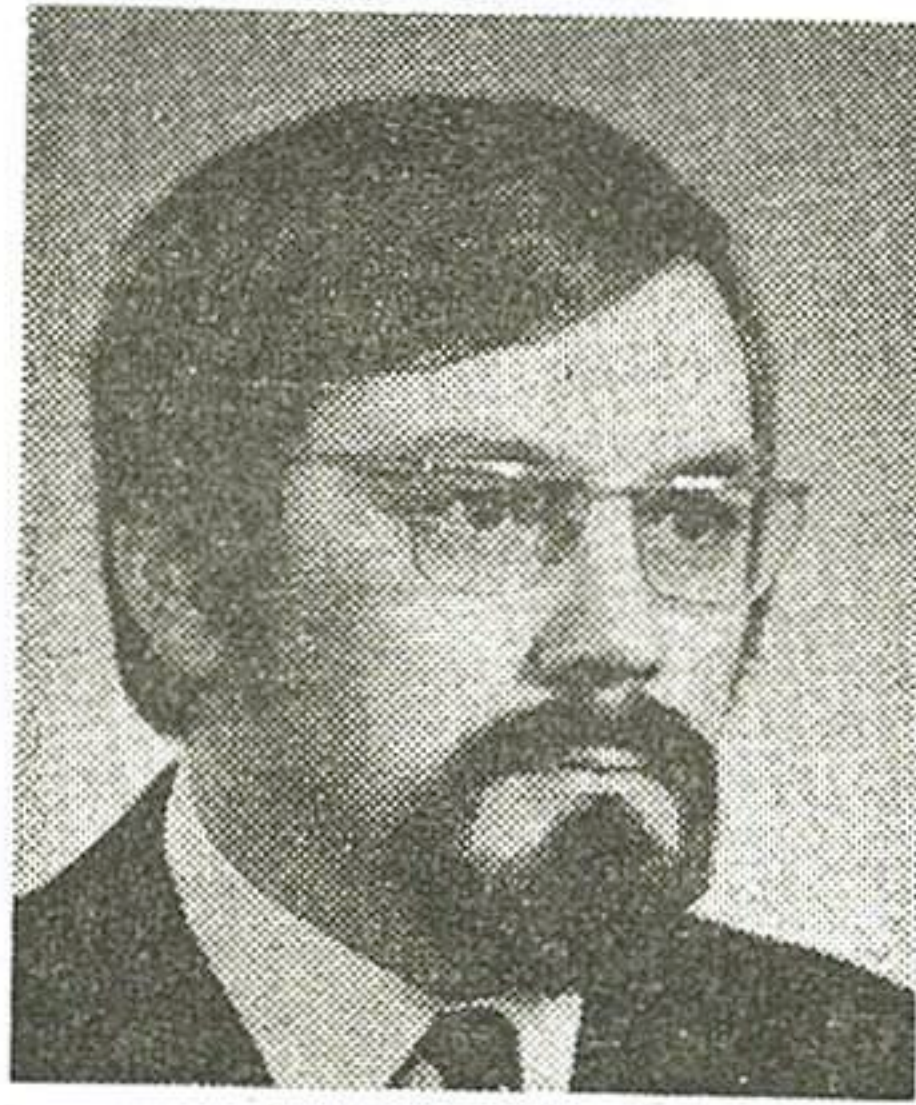
Keski-Porin seurakuntaan uusi kirkkoherra

Kirkkoherran vaihdos tapahtui Keski-Porin seurakunnassa kesäkuun alussa. Vuodesta 1944 lähtien porilaisia palvellut rovasti Matti A. Mustonen jäi eläkkeelle 1. 6. 71 alkaen ja Keski-Porin seurakunnan kirkkoherran virkaa hoitamaan ryhtyi kirkkoherra Aulis Artturi Karén.

Kirkkoherra Aulis Karén on syntynyt 25. 1. 31 Helsingissä, tullut ylioppilaaksi -52 ja suorittanut teologian kandidaatin tutkinnon sekä vihitty papiksi -58. Hän on toiminut ylimääräisenä pappina Helsingissä 1958-64, osallistunut Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliiton teollisuusseminaariin, johon kuuluvan käytännöllisen harjoittelun palvellut satamassa ahtausmiehenä v. 1960. Oman virkansa ohella khra Karén on toiminut myös uskonnon tuntioptettajana Helsingissä. Hangon suomalaisen seurakunnan kirkkoher-

Kirkkoherra Aulis Karén.

Lasse Luotonen.

Pastori Lasse Luotonen

Pori ja porilaiset ovat minulle jo entuudestaan tuttuja. Olen nimittäin syntynyt Porin esikaupungissa, Luvialla, melkein 31 vuotta sitten. Joskus 50-luvulla kävin Porin lyseota huonolla menestyksellä. Koulu jäi kesken. Kansakoulusta päästyäni kävin silloisen Porin valmistavan ammattikoulun rakennusosaston. Olen työskennellyt täällä useilla rakennustyömaila, joten tuttuja "kasvoja" tapaa harva se päivä. Minua ei tosin kukaan tunne — partahan muuttaa melkoisesti ulkonäköä.

Aluksi ajattelin jatkaa rakennusalaan ja pyrin teknilliseen oppilaitokseen. Läpäisin pääsykokeen, mutta menemättä jäi. Sen sijaan rupesin kiipeämään tyvestä puuhun: kävin Helsingissä keskikoulun ja jatkoin Eurajoen yhteiskoulussa, josta pääsin ylioppilaaksi -66. Teologiset opintoni olen suorittanut Åbo Akademiassa. On selvää, että ratkaisuihini ovat vaikuttaneet monet seikat ja henkilöt, mutta en puutu niihin tässä lähemmin. En unohda koskaan sitä putkimiestä, joka antoi minulle tulki terveellisen läksytyksen Eteläpuiston apteekkikannuksella keväällä -61.

Opiskeluaikani menin naimisiin Tuula Mäkitalon kanssa. Vaimoni on kotoisin Kiukaisten Paneliasta. Hän on minua melkein seitsemän vuotta nuorempi ja opiskelee valtiotieteitä Turun Yliopistossa. Meillä on tytär, joka on tasan 30 vuotta minua nuorempi. Lapsellemme suunniteltiin nimeä justus=vanhurskas. Kun sitten ilmeni, että lapsi olikin tyttö, oli keksittävä toinen nimi. Siskoni ehdotti pilloillaan Justiinaa. Se tuntui mahdolltomalta; saa vielä vaikea Pekka Puupään aviomiehkeen! Pia-Stina hänestä sitten lopulta tuli. Mutta kummallista kyllä molemmista nimiehdotuksista tuli jotain mukaan: Justiinasta Stina ja Justuksesta hurskas=Pia.

Pappisuraa en ole tietääkseni koskaan ihannoinut. Tehtävä on vaikea varsinkin nykyaikana ja erityisesti Porissa. Täällähän puhaltavat niin monenmoiset "tuulet". Ajattelen lähinnä sitä uskonnollista ilmapiiriä, joka väestön keskuudessa vallitsee. Minä en ole niitä, jotka ensimmäiseksi rientävät puhumaan tuohon Porin suurimpaan kirkkoon — torille, mutta periaatteessa minut voi tavata mistä tahansa. Se aika on ohi, jolloin ihmiset tulivat kuuntelemaan pappia kirkkoon ja muihin uskonnollisiin tilaisuuksiin. Nyt on papin mentävä sinne, minne ihmiset kokoontuvat: syntisiin ja jopa paheellisiin paikkoihin. Saattaa olla että se 100. "lamm" on eksynyt sammutta-

Pastori Matti Huovinen

Olen syntynyt ja kasvanut 1940- ja 1950-lukujen Helsingissä. Kävin saksankielisen kansakoulun (Deutsche Schule), koska se oli lähellä kotiani eikä pikkupojan tarvinnut mennä vaarallisten katujen ylitse. — Lapsuuden muistoistani on pyhimpiä seuraava. Koulussa löysin ruokavälitunnilla puoliksi syödyn makkaravoileivän pihalta ja sain päästäni heittää sen oikein olan takaa aidan yli. Opettajani, Käthe Siegfried, sattui näkemään sen ja kutsui minut, 7-vuotiaan poikasen sisään luokkaamme. Hän pyysi minua katsomaan silmiinsä. Sitten hän sanoi vakavasti: "Matti, Jumala on murheellinen, kun sinä leikit ruoalla. Leipä on Jumalan lahja. Mene viemään se palanen roskalaatikkoon."

Opettajien persoonallisuus on merkinnyt minulle paljon: Anders Collinin hienotunteisuus, Urpo Kuuskosken johdonmukaisuus, Irja Maliniemen yksilöllisyys, Ilmari Lahden hupaisa olemus. — Opiskeluaikani muistan kunnioituksella opettajiani, jotka ovat neuvoneet jopa henkilökohtaisissakin kysymyksissä, monista kiireistään ja ylioppilaiden paljoudesta huolimatta.

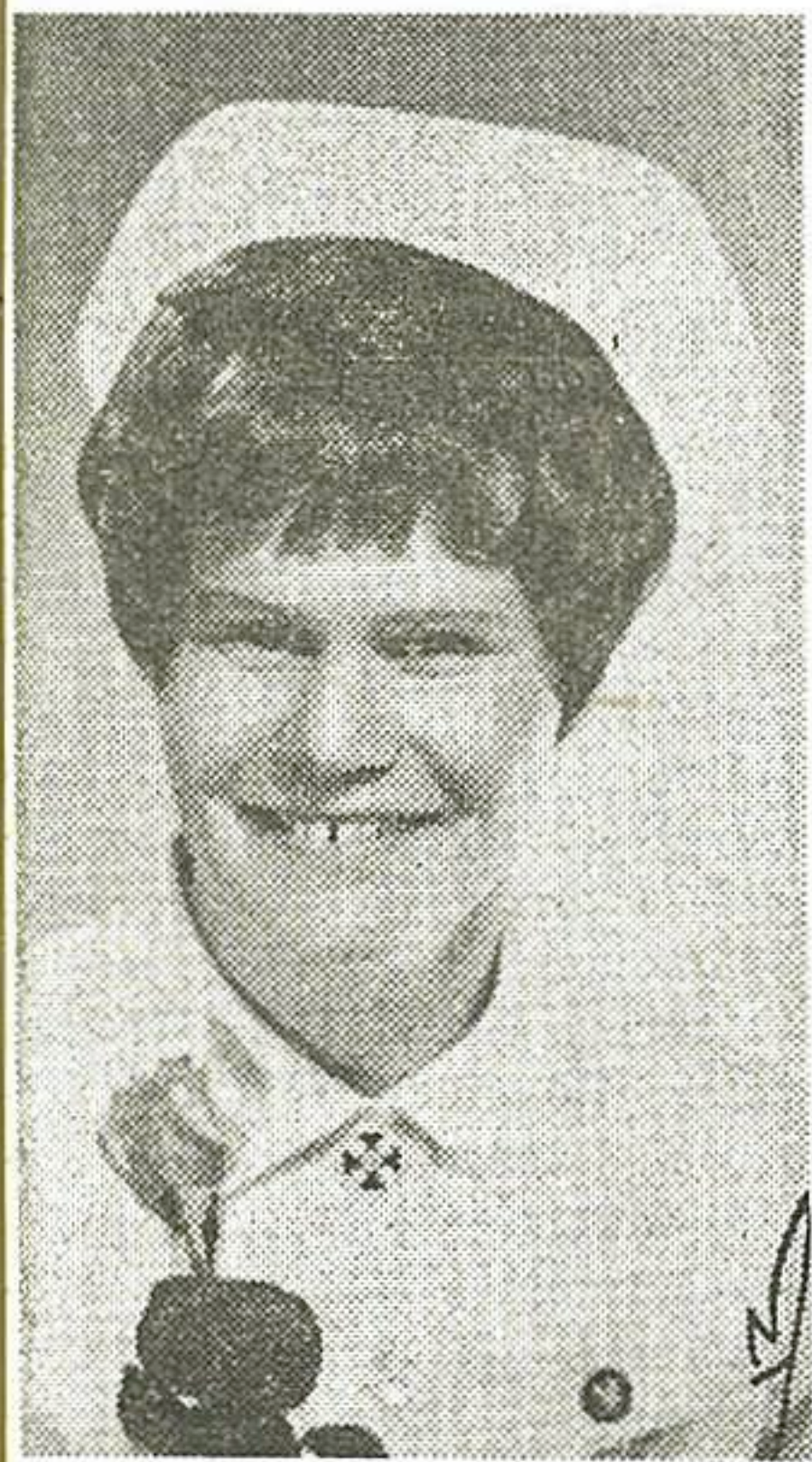
Armeija-ajaltani sain pysyviä vaikutteita. Erityisesti muistan kenttäpiispa Toivo Laitisen lämpimän sydämelisyyden. Kenttärovasti V. J. Malmivaaran persoonallisuus on viitoittanut minulle tietä pappisihanteeseen. Hän sanoi kerran: "Pappi ei saa olla sellainen kirkkoherratyyppe, vaan Jumalan sanan mukaan papin on oltava palvelija ja hänen seuraajansa, hänen, joka nöyryytti itsensä kuolemaan asti.

Ihanteellisuuden synnyttämistä olen pitänyt eräänä tavoitteenani. Erikoisesti nykyaikana monet ihmiset vain hyökkäävät, vastustavat, protestoivat, näkevät kaiken mustana ja repivät alas kaiken. Sen tähden tarvitaan erikoisesti nykyaikana myönteistä suhtautumista, tarvitaan ihmisen ymmärtämistä, tarvitaan onnetoman ihmisen lohduttamista, tarvitaan siltojen rakentamista ihmisten välille, tarvitaan kärsivällisyyttä kasvatuksessa. Eräänä "ihanteena" voidaan ehkä pitää sitäkin, että ihmisellä olisi edes jonkunlainen "tunto takin alla", tunto siitä, että Jumalan silmät vartioitsevat meitä joka hetki.

maan elämän janoaan tuohon läheiseen krouviin. Niin pipin kuin papinkin on seurattava Kristusta, joka oli syntisten ystävä, mutta kaiken teennäisen hurskauden armoton ruoskija. Kotiosoitteeni on Pohjoiskauppatori 3 B, puh. 14 029.

"Elämällä on tarkoitus"

Valtakunnalliset Nuorten herätyspäivät Porissa 6.—8. 8. 1971 Llisantorin kentällä, 3.000 hengen teltassa. Ulkolaisina puhujina OM-liikkeen johtaja George Verwer, sekä nuorisosiht. Hans-Tore Leithe Norjasta. Järj. Ev.lut. Kansanlähetys, Keski-Porin seurakunta.

Seurakuntasisar Anja Niemi

Olen Länsi-Porin seurakunnan uusi työntekijä. Nimeni on Anja Niemi ja kotoisin olen Tyrväältä.

Pori on tullut tutuksi niiden kolmen ja puolen vuoden aikana, jolloin opiskelin Porin Diakoniaopistossa. Valmistuin 16. päivänä helmikuuta -71 ja maaliskuun alusta lähtien olen toiminut diakonissana Länsi-Porin seurakunnassa.

Työalueenani ovat Nakkilasta ja Ulvilasta vuoden -71 alusta Poriin liitetyt Lattomeri ja Niittymaa sekä Porin Teljän seurakuntaan kuuluvat Pinomäki ja Honkaluoto.

Työskentelen pääasiassa vanhusten parissa, joskin työhöni sisältyy muitakin. Vanhustenkerhossa, lähetys-, raamattu- ja seurakuntapiireissä sekä Lattomerellä että Niittymaalla olen ollut myös mukana.

Uuden työntekijän näkökulmasta katsottuna on suuri asia, että seurakunnan työntekijät kokoontuvat viikoittain työneuvotteluun. Näin on saanut monesti apua alkuvaikeuksissa ja tuntea olevansa renkaana työntekijöiden ketjussa.

Osoitteeni on Lattomeri. Vastaanottoaikani on arkisin 9—10 (ei la) ja puh. 87 382.

Nuorisonohjaaja Pertti Laakkonen

Ehkä vastaasi on joskus ajellut polkupyörällä vaaleakutriten ja silmälasipäinen nuorimies, jolla on yllään musta tikkatakki ja jalassa suuret kumisaappaat. Voin kertoa Sinulle, että hän on Pertti Laakkonen, syyskuun alussa Teljän seurakuntaan tullut uusi poikatyönohjaaja. Tuo Pera on syntynyt useita vuosia sitten Tampereen viheralueilla. Viimeisin asuinpaikka oli Saarijärvi. Hän on käynyt viisi vuotta kansakoulua, yhtä monta vuotta ja luokkaa oppikoulua ja vuoden kansankorkeakoulua. Peran opiskelun suuri päivä oli 4. 10. -70, jolloin hän valmistui nuorisonohjaajaksi Raudaskylän Kristillisestä Opistosta. Hänen "uran" alkoi aikoinaan Saarijärven rippikoulun isona veljenä. Jatkoa seurasi Kanta-Loimaan, Inkeröisten ja Imatran seurakunnissa nuorisotyönharjoittelijana.

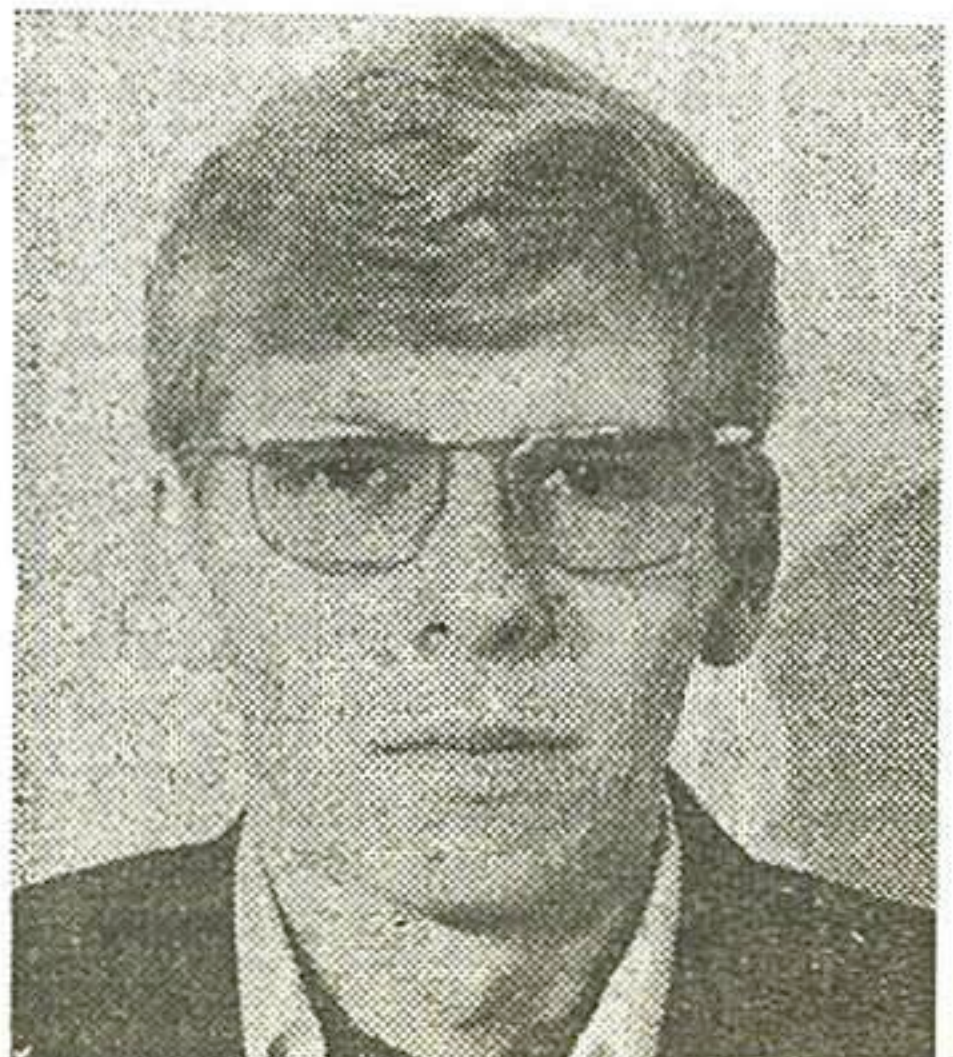

Vieno ja Torsti Lehtoranta. Ylärivissä lapset vas. oik. Anneli, Sirkku ja Markku.

Olen syntynyt Forssan kaupungissa kesäkuussa 1918. Poikavuoteni vietin kuitenkin maalaispitäjässä Tammelassa. Kävin kauppakoulun, ja elin koko sydämeistäni liike-elämän merkeissä, kunnes tuli vuoro myös osallistua asepalvelukseen ja jatkosotaan, jolla reissulla meni nuoruutta lähes viisi vuotta. Silloin matkalla ollessani koin hengellisen herätyksen Itä-Karjalassa, Maaselän lohkolla.

Toivottavasti opit tuntemaan Peran, tuon tavallisen poikatyönohjaajan tai hienommin sanottuna "jannulogin". Hän pitää Porista ja Porin pojista, jotka ovat aktiivisempia ja innokkaampia kuin maalaispojat.

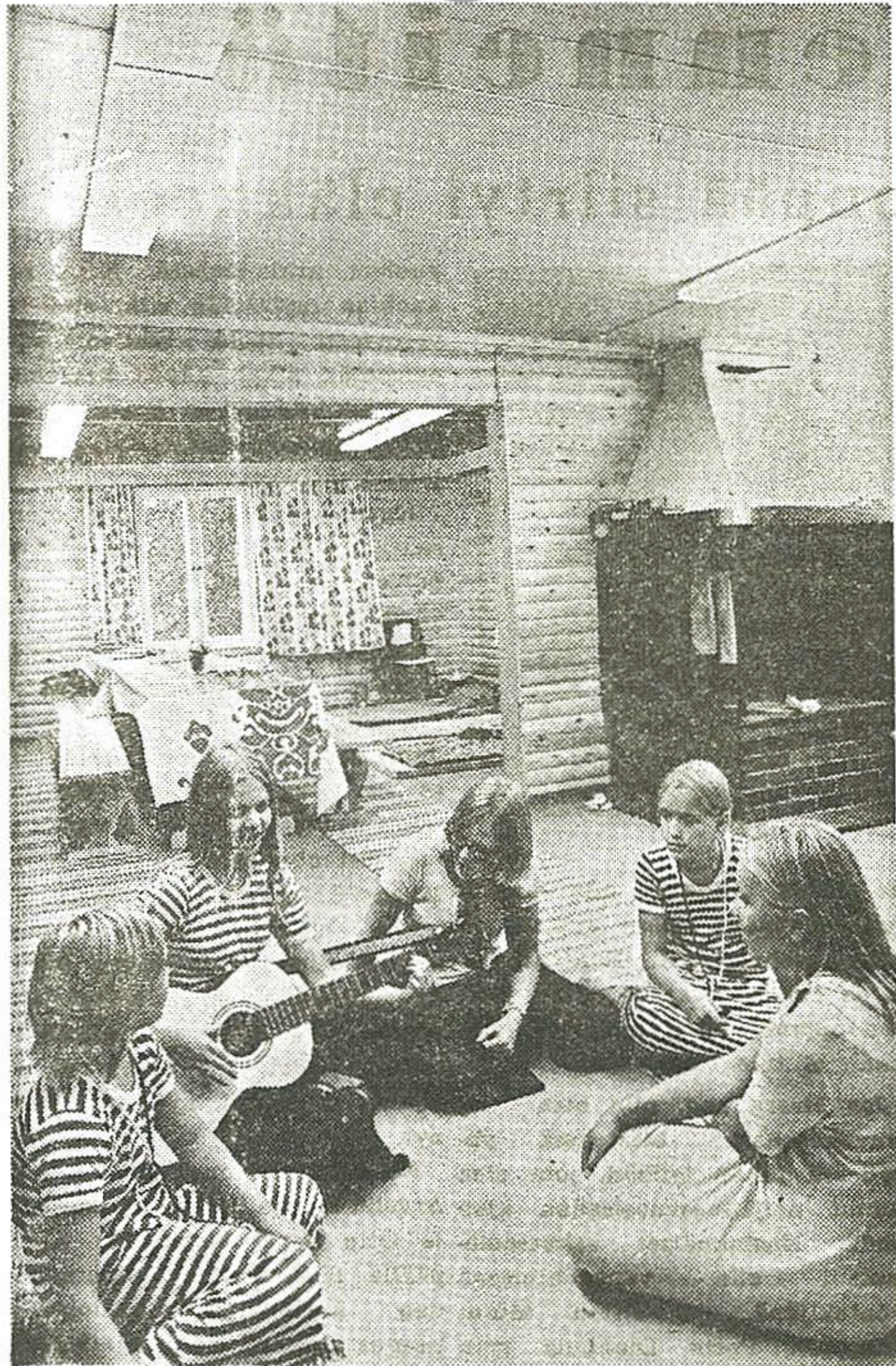
Ylhäältä kuuluu: "... ja katso minä olen teidän kanssanne joka päivä aina maailman loppuun asti". Kiitos Sinulle siitä. Auta meitä kaikkia tajuamaan Sinun läsnäolosi. Silloin työmme ei ole turhaa, ei Sinunkaan työsi, Pera, sellainen nuori poika.

Tämän jälkeen suuntautuivat ajatukseni kristilliseen nuorisotyöhön. Siviiliin päästyäni aloin hakeutua vapaaehtoiseen seurakunnan nuorisotyöhön, jonka piiristä löytyikin toimintaa yllin kyllin nuorukaistyön ja poikakerhotoiminnan puitteissa. Noin neljän vuoden kuluttua silloinen seurakuntani paimen, rovasti Hannula, alkoi pyydellä kokotoimiseksi nuorisotyöntekijäksi.

Päätoimisen nuorisotyön aloitin tammikuussa 1949. Siitä lähtien olen ennättänyt olla Tammelassa, Lempäälässä parikin kertaa, Poikien Keskuksessa toimistosihteerinä, Partaharjun leirikylässä poikien kaitsijana ja vähän myöhemmin leirivoutina nelisen vuotta. Kyllästyneenä maaseudun talviseen rauhaan katsoin kuitenkin parhaaksi siirtyä maata kiertävään toimeen. Niinpä olin lähes kaksi vuotta Suomen Kristillisen Työväen Liiton nuorisosihteerinä. Satakunnan seutu alkoi kuitenkin kiinnostaa siksi paljon, että tuli yritetyksi Ulvilan seurakuntaan. Olin siellä lähes viisi vuotta. Oli kuitenkin "käväistävä" Lempäälässä, jossa olin yhdeksän vuotta, kunnes Ulvilassa koetut vaikutteet olivat osaltaan vetämässä jälleen takaisin tänne itse Poriin.

Täällä sitä sitten on oltu viime vapusta lähtien, ja koetaan yrittää parasta poikien ja nuorukaisten hyväksi sekä pikkuisen myöskin nuorten, sen minkä ennättää, heidän ikuisiksi parhaaksensa.

Viihtyisyyttä uusitussa Ilmolan pirtissä

Ilmolan kesää

Rauhallista ilmaa, merivettä, aurinkoa, talkooleirillä. Kaksi suurinta huonetta, iloista mieltä ja kaikkea, mitä netta oli yhdistetty ja seinät päällystetty vain voi kuulua kesäleirillä, elivät lystetty hirsipaneelilla. Näin oli ja kokivat sadat tytöt ja pojat syntynyt kodikas takkahuone. Viime kesänä Porin seurakuntien Keittiön uudistaminen ja sen valvontakeskuksessa Lyttilän Ilmolan rusteiden vaihtaminen antaa sa. Nuorisohjaajien kertoman emännille aiheutta tyytyväisyyteen. mukaan leiriläisten ja retkeläisten Sähkölämmitys suo leirikeskuksen joukot kasvoivat edellisistä kesistä käytön myös talvisin. Lisäksi on tä. Eniten tähän lienee myötävaikuttanut leirikeskuksen uusiminen kailurakennus, mikä antaa leirijä uuden nuorisoyökeskuksen läisille lämpimän majapaikan kylminä ja sateisina öinä.

Saavuttuani viime syksynä Porin minulle esitettiin silloin Ilmolan, joka oli lievästi sanottuna että seurakuntien eri elimet huonossa kunnossa. Ei paljoa hyömylläntänyt, kun ajattelin niitä elin- ja toimintatiloja nuorille. leirejä, joita siellä tulisi olla pitämään. Mutta keväällä ei olisi enää tuntenut paikkaa samaksi.

Monia kokouksia oli pidetty, rahaa uhrattu, työtunteja tehty, paljon uutta hankittu. Nuoretkin olivat antaneet oman panoksensa

Pertti Laakkonen

Riemuleiri Ilmolassa

Heinäkuun helteisinä päivinä ja osaksi pilvisinäkin saatiin Ilmolan leirikeskuksessa viettää viime kesän aikana erästä hienoa leiriä, joka sai nimekseen riemuleiri. Aamuisin, kun lippu oli nostettu ja hartaus pidetty, olivat pojat kuin takiaiset Kalle-sedässä kiinni.

Eivät riittäneet kulohälytyksen vuoksi takkatulen äärellä iltaisin pidetyt huiinat tarinat, vaan samupäivälläkin oli jatkettava siitä, mihin oli illalla jääty. Vanha merikarhu — Kalle, joka muisteloitansa poikien kanssa niin, että hiuskarvat olivat nousta pystyyn. Ja annapas olla, kun päästiin saareen ja kaiken varovaisuuden lakia noudattaen tulenteon kiellon aikana kuitenkin kaa-suhellalla saatiin paistaa "räiskäleitä", niin oi sitä riemua ja remakkaa ja laulua ja toivotusta, mikä kiiri merituulten helmaan vanhan merikapun hoidellessa ohjelman perästä meille kaikille mukana olleille rentouttavaksi virkistykseksi.

Kirkon nuorisopäivät on kuollut — eläköön nuorten kirkkopäivät

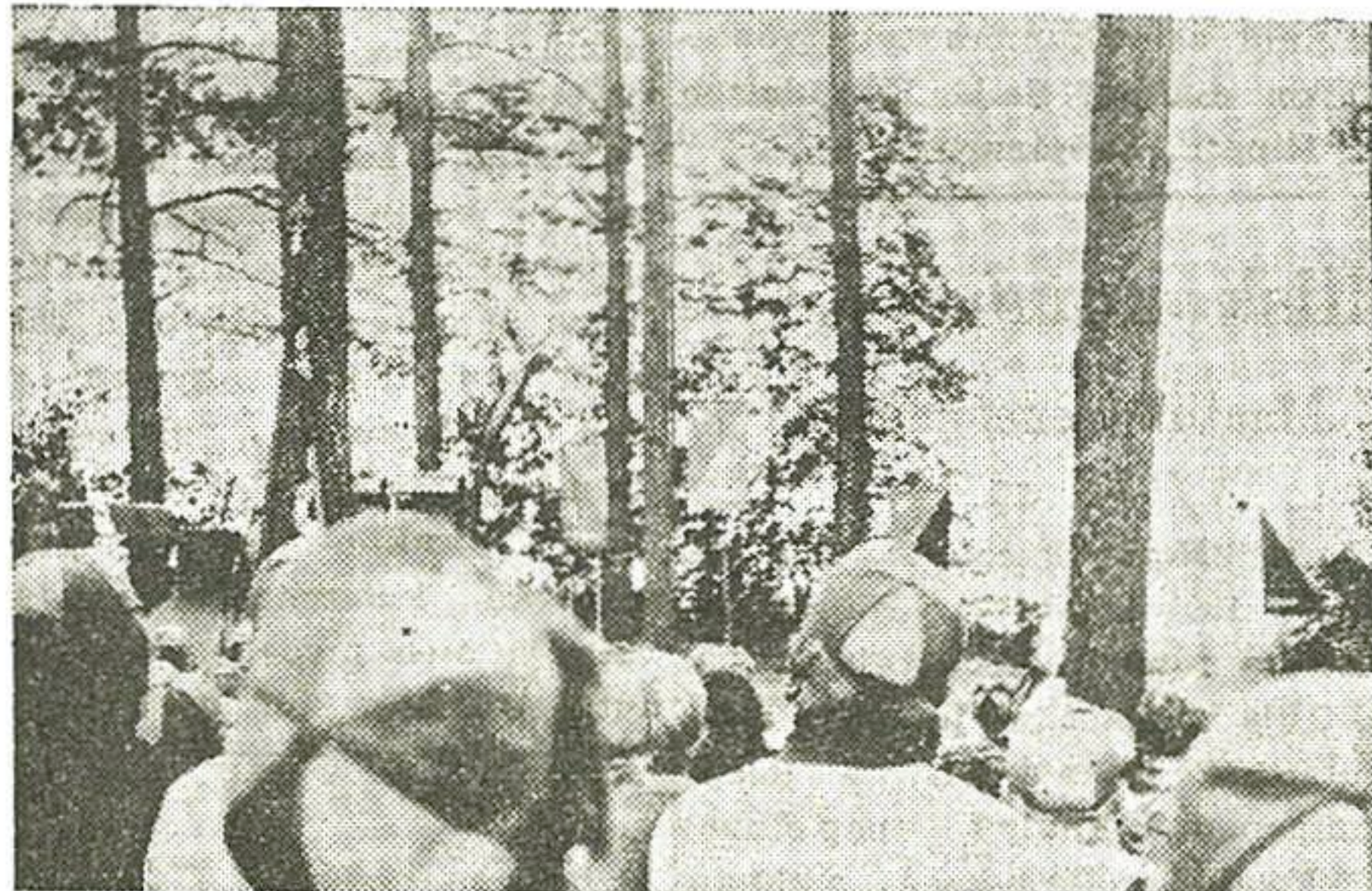
Samaan aikaan, kun yleiset ovat lopussa. Vainajan haudalla ei kyisin paljolti samoja asioita ja kirkkopäivät olivat koolla Lappen-juuri kyynelöidä. Enää vuosien viralliset edustajatkin varannassa, Turussa vietettiin kirkon nuorisopäivät ole kiinnittämään seurakunnittain yleisen kirkkopäiviä. Nuorten päivien tehtiin liittyyneet seurakuntien nuorikirkkopäivien periaatteiden mukaisesti oli veto vähissä. Tuskin 300 nuorta oli koolla. Vuosikymmenen ta eri kristillisten järjestöjen valvonnien kirkkopäiväedustajien välillä perinne tuntuu murtuvan. Päivien takunnalliset nuorisopäivät ja -aktiivisuus puute, ettei yleisillä kirkkokeskisessä tavoitteena on ollut antiot ovat tulleet niiden tilalle. Kirkkopäivillä ole ollut mukana nimeksi.

Maamme eri puolilta saapuneiden virallisten nuorisotyön elinten kääntäminen nuoria. Nuorten kirkkopäivästä on muotoa ainoita nuoria kristittyjä, vaan kanssa, vaan etsiä uusia toimintatapoja vapaa-ajan aktiivisten nuorista on monta. Onhan yhteys muotoja, joista puolestaan ollaan ten keskusteluforum, joka vielä ei muihin nuoriin tärkeää. Mutta valmiit luopumaan, jos joku muu siltä tasapainoa erilaisten odotusten mahdotonta on tuota kokemusta ottaa ne hoitaakseen.

Seuraaja syntyi sentään vainaan esitelmää, alustuksia, raamagissa kokoontuu Ruiskokkiin yli vanhoilla päivillä. Nuorten tuntutkistelua, hartaushetkiä, ryhmiä, kirkkopäivät kokoontuu joka toinen päivä, yleiskeskusteluja jne. seksitaita jättäjä ajatus: onpa neen vuosi pohtimaan ajankohtaisia asioita. Ainakin toistaiseksi on onnistuttu meitä vähän. Apea mielikuva ei sisällä kristillisiä, yhteiskunnallisia ja nuorten omatoimisuuden ja yläkoulusuunkaan ole innostamassa uuteen kirkkopoliittisiin kysymyksiä. rajan asettamisella 20 vuodekautteen. Turussa oli perustettu Nuorten itse valitsema valmisteluvaltuutusmenettelyt ja lisäsi suunniteltu ohjelma, teho-ryhmä valitsee käsiteltävät aiheet. kokousten masinointi määrättyä kas järjestelykoneisto, valikoidut Ilmeistä on, että tulevaisuudessa linjaa vetävien eturyhmien temppuutit — mutta se jokin puuttui. nuorten kirkkopäivät tulevat lämmellyspäiviksi.

Ilmeistä on, että kirkon nuorisohetsesti liittymään yleisiin kirkkopäivä nykyisessä muodossaan päiviin; käsittelevähän ne jo nyky-

Harri Heino

Porin pojat Partaharjulla

Porin pojat olivat heinäkuun viikon Partaharjun Ristikiven suurlleirillä, jolle oli kokoontunut yli tuhat poikaa. Meitä porilaisia oli 39 eli suurin eri seurakunnista lähtenyt määrä. Seuraavana vuodeltaan oli Nokia 34, kolmantena Kuusankoski 29 jne.

Arvata saattaa, että leiriretkeltä asti tuli myöskin kalliiksi, mutta leirin erittäin antoisa ohjelma ja mainiossa leirimaastossa olo korvasi uhraukset.

Huipputapahtuma oli poikien oman leirikirkon vihkiminen "Ristikiven kirkoksi". Vihkimisen suoritti lääninrovasti Lauri Salovaa. Vihkimispuheessaan hän mainitsi mm.: "Risti on toivon ja pelastuksen merkki, ja sieltä kaikuu Jeesuksen kutsu: Seuraa minua! Se olkoon aina Ristikiven kirkon kutsu. Näin saa nuori elämälleen kallioperustan, joka kestää, tuli mitä tuli."

Toivo on pian mennyt

Tämän vuoden nuoren seurakunnan vuosiaihe on ollut Toivo. Toivo on kohta mennyt, mutta jättänyt jälkeensä yhtä ja toista. Toivoon mukaan toivottomuus on saanut väistyä uuden toivon tieltä. Vuosiaiheen keskeiset teemat ovat toistuneet varhaisnuorisoon samoin kuin nuorten kerhoissa ja piireissä. Tosin kaikki kauniit ajatukset ja suunnitelmat eivät ole jaksaneet toteutua; mm. erityisten toivon vuoden toimintaryhmien synty on kautta maan jäänyt odotettua vähäisemmäksi.

Ensi vuonna toimitaan, keskustellaan, luodaan yhteyksiä ja mahdollisesti väitelläänkin kansalaissuuden merkeissä. Kysytään, miten olla suomalainen nuori vuonna 1972, millaista on elää kristittyinä maassa ja millaista tulevaisuutta me kristittyinä nuorina luomme rakentaa. Isänmaallisuuden ja kansainvälisyyden onomat ovat jatkuvasti esillä nuorten pohdiskeluissa. Siksi tuntuikin onnistuneelta valinnalta kansalaissuutta käsittelevän problematiikan esille ottaminen seurakuntiemme nuoris- ja varhaisnuorisotyössä. Aihepiiriin liittyy keskeisesti myös kysymys taivaan kansalaisuudesta. Ensi vuoden alkukysymme, mikä on Jumalan valtakunta, mitä sen sallisuudessa eläminen käytännössä merkitsee, miten me osallamme voimme edesauttamassa sen toteutumistaan päällä.

Kansalaisuusvuosi pyrkii vaikuttamaan asenteisiin, luomaan uusia rohkeita ja inhimilliset rajoitukset ylittäviä kontakteja sen uskonväkissä, mikä meillä on Jeesuksen Kristukseen.

Ennakkotietona mainittakoon vielä, että vuoden 1973 vuosiaihe tulee olemaan Raamattu ja varten on tehty alustavia valmisteluja kohta vuoden verran joten kerrankin pitäisi olla alustaulussa varaa. Tarkoituksena on kokeilla kaikki materiaali ja ideat jo etukäteen erityisesti koulukentillä. Porin rovastikunta on työntekijäin koulutuksen koulukenttänä Raamattu-aihe suunnitellaessa.

Harri Heino

Oletko kiinnostunut koululaistyöstä?

Niin, oletko tosiaan kiinnostunut löytämään evankeliumi ja ottaa koululaistyöstä? Jos olet, niin kerronpa sinulle erästä sen muodosta: Koululaissynodista.

Koululaissynodi on perustettu Porin oppikouluista. Nytkin kolmisen vuotta sitten toimintatarkoituksenaan auttaa koululaisia koulut liitetty toimintapiiriin, jos-

ta johtuu myös nimenmuutos. Kustakin koulusta valitaan jäsen synodin hallitukseen, jonka puolesta saamaan jäseniä kaikista lestaan valitsee yleiskokous. Hallitus vastaa vuoden toiminnasta, ja hallituksen jäsenet vaihtuvat vuosittain. Koulut ovat yhteydessä synodiin siis edustajansa välityksellä. Yleiskokouksessa voit sinäkin vaikuttaa äänestämällä ja antamalla tervetulleita ideoita toimintasuunnitelmaa ajatellen. Synodi on edellisinä vuosina järjestänyt viikonloppuleirejä, koululaispäiviä, oloiloja ym. Tämänkaltaista toimintaa pyritään jatkamaan tänäkin vuonna. Edellä mainituista tilaisuuksista ilmoitetaan koulusi ilmoitustaululla ja paikallakunnan lehdissä kirkollisten ilmoitusten yhteydessä. Toivomme todella näkevämme myös sinut joukossamme. Tänä syksynä pidetään yleiskokouksemme 30. 9. klo 19 kirkkoherranviraston alakerrassa (nuorisotoimistossa). Olet tervetullut uusine mielipiteinesi ja ideoinesi.

Antoisaa vuotta toivoen Juha ja Raija

PORIN SEURAKUNNAT

KESKI-PORI

Jumalanpalveluksia pidetään Nuorten rippikoulukerho koulupäivinä klo 10 Keski-Porin ja koontuu maanantaisin klo 19 Län. Ruosniemen kirkossa sekä kerran Raatihuoneenk. 3:ssa. Isojen kerho kuukaudessa klo 11.00 Lyttilän kokoukseen. Aikuisten nuorten rukoushuoneessa.

Itäkirkoja ja hartaushetkiä on sunnuntai- ja torstai-iltoina Keski-Porin kirkossa tai rukoushuoneessa Mikonk. 8. Seurakunnassa pidetään useita kirkkojuhlia, muiden Porin seurakuntien kanssa evankeliumiviikkoja ym. tilaisuuksia. Näistä kaikista ilmoitetaan lehtien seurakuntautisissa.

Kirkkoherranvirasto Hallitusk. 9 on avoinna arkisin (paitsi lauantaina) klo 9—12 ja torstaina myös 16—17.

Papisto ja kanttori-urkurit palvelevat kirkollisissa toimituksissa ja sielunhoidollisissa asioissa, kun heidän puoleensa käännetään.

Toimituskappelissa Hallitusk. 9 suoritetaan tilausten mukaan sekä sunnuntaisin klo 13 ja 13.30 toimituksia. (Porin Teljän vuoro on klo 15 ja 15.30).

Pyhäkouluja sunnuntaisin seuraavissa kohteissa: Mikonk. 8, Säveltäjänk. 5, Aittaluodonk. 7 D, Toejoen rukoushuone, Puuvillan Kerhola, Isojoenrannan kerhotalo, Ruosniemen kirkkokeskus, Hyvelä, Hyvelän Viikin Mustaniemi, Toukari (kodeissa), Lyttilän rukoushuone, Etel. poikkik. 30 Tolvon ja Otavank. 20 A 12 (talon lapsille). Pyhäkoulusihteeri on nuor.ohj. Lea Kalajoki, Vanhakouluiston, 13 A, puh. 23 957.

Tyttyökerhot kokoontuvat seuraavissa paikoissa: Ruosniemen kirkkokeskus ma, to Lyttilän rukoushuone ma Aittaluodonk. 7 D ma, ti Hyvelän Viiki (Mustaniemi) ti Isojoenranta ke Mikonk. 8 to Pormestariluodon kansakoulu to Toejoen rukoushuone pe Tyttö- ja poikatyöntekijöinä ovat nuorisohjaajat Lea Kalajoki, Raija Ruusuvaari, Gallen-Kallank. 3 C, puh. 12 920, Torsti Lettoranta, Otavank. 20 A 12, puh. 12 584.

Poikatyö syyskaudella 1971 **Kerhotoimintaa** Aittaluodonkatu 7 D: to klo 17 alle 11-v., klo 18 yli 11-v., pe klo 17—19 "pingisgerho" 10—14-v. Hallituskatu 9: ma klo 17.30 aurora- ja askartelukerho. Hyvelänviiki Mustaniemi: pe klo 17. Lyttilän rukoushuone: ma klo 15.30. Mikonkatu 8 rukoushuone: ke klo 16 alle 11-v. ja klo 17 yli 11-v. Puuvillan kerhola: to klo 16.15 alle 11-v., klo 17 yli 11-v. ja klo 18 yli 13-v.

Pormestariluodon kansalaiskoulu: ti klo 16.30 urheilukerho.

Toejoen kansakoulu: ti klo 17 10—14-v. urheilukerho ja klo 18 tavall. kerho.

Toukarin kansakoulu: ti klo 17 alle 11-v. ja klo 18 yli 11-v.

Merimieslähetyspiiri torstaisin klo 19 kulloinkin ilmoitettavassa paikassa

Vanhusten piiri kuukauden viimeisenä tiistaina klo 13 seurakuntakodissa

Kirkkokuoro tiistaisin klo 19 seurakuntakodissa.

Lapsi- ja nuorisotyö Pyhäkoulu sunnuntaisin klo 13 seurakuntakodissa

Tyttyökerho tiistaisin klo 17 seurakuntakodissa ja klo 18 Pallaksen piharakennuksessa Perämiehenkatu 4

Poikakerho keskiviikkoisin klo 17.30 Pallaksessa

Nuorten kerho keskiviikkoisin klo 18.30 Pallaksessa

Nuorisosioittokunta perjantaisin klo 19 seurakuntakodissa.

Seurakuntapiirit: Diakoniapiiri tiistaisin klo 13 kulloinkin ilmoitettavassa paikassa

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen maanantai klo 19. Annankatu 29:ssä joka toinen maanantai klo 18.30

Vanhuspiirit: Väinölässä joka torstai klo 14.

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

PORIN TELJÄ

Diakoniapiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen maanantai klo 19. Annankatu 29:ssä joka toinen maanantai klo 18.30

Vanhuspiirit: Väinölässä joka torstai klo 14.

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Rauhanpuisto 1:ssä joka toinen tiistai klo 13

Vanhuspiirit: Väinölässä joka maanantai klo 19

Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa joka toinen keskiviikko klo 13. Yrjönkatu 27:ssä joka toinen tiistai klo 13

Väinölän kko to klo 17 alle 11 v., to klo 18 yli 11 v.

Kalaholma k. to klo 17 yli 11 v., ti klo 16.30 alle 11 v.

Jaakont. 18 to klo 17

Diakonissalaitos to klo 18

Rautatien pk. 4 pe klo 17 alle 11 v., pe klo 18 yli 11 v.

Kasvihuoneenk. 16 pe klo 16 alle 11 v.

Uusikoivisto k. pe klo 17 yli 11 v.

PARTIOIMINTAA: Väinölän kko ti klo 16.30 alle 12 v., ke klo 17 (uudet), pe klo 18 yli 12 v.

Rautatien pk. 4 ti klo 17

RETKITOIMINTAA: Poikien retki Sundsvalliin 17.—19.9.

Talvella retket Ellivuorelle ja Jämillä

Jokaisen kerhon kanssa pyritään tekemään 1—2 lyhyttä retkeä syyskauden aikana, esim. Ilmolaan, Ruosniemen Rottajärvelle tms.

LEIRITOIMINTAA: Talvella Porin seurakuntien yhteinen talvileiri Ilmolassa hiihtolomalla

Syyskaudella kerhonjohtajien viikonloppuleiri Ilmolassa

KURSSITOIMINTA: Kerhonjohtajat ottavat osaa nuorisokeskuksen järjestämiin koulutus- ja kurssikouluksiin sunnuntaisin klo 15 19.9., 17.10., 14.11. ja 11.12. Lisäksi seurakunta järjestää omat kokoukset joka kuukauden ensimmäinen tiistai klo 19.30.

Lisäksi ovat seuraavat kurssit: 24.—26.9. kerhonjohtajien peruskurssit

4.—6.10. Askartelukurssi

20.—21.10. Soppa ja sapuskakurssi

13.—14.11. Kerhohartauskurssi

Pyhäkoulut kokoontuvat seuraavasti: Su klo 9.00 Säestäjänk. 7 (mainitun talon lapsille), klo 10.00 Kuurojen talo, Tuomarink. 16, klo 12.00 Pinomäki, kodeissa, klo 12.00 Rauhanpuisto I, klo 12.00 Diakonissalaitos, klo 12.00 Annank. 29, klo 12.00 Kasvihuoneenk. 16, klo 12.00 Säestäjänk. I (mainitun talon lapsille alkaa 26.9.), klo 12.00 Herralahti, Koivulantie 20, klo 12.00 Väinölän kirkko, klo 12.00 Kalaholman koulu, klo 13.00 NTKY, Esivallank. 6 (alkaa 3.10.), klo 13.00 Tapionk. 8, klo 13.00 Rauhanhdytksen rukoushuone, Neuvosmiehenk. 6 (alkamisaika ilm. myöhemmin), kl 13.00 Rautatienpuistok. 4, klo 13.00 Kalhantie 10, klo 14.00 Outokummun pikkuruokala (alkamisaika ilm. myöhemmin).

Seurakuntamme pyhäkoulupastorina on pastori Tapani Tukialnen osoite Eteläpuisto 19, puh. 17057 ja virastoon 16244. Pyhäkoulusihteerin tehtäviä hoitaa tyttötyönjohtaja Hilka Vetteranta osoite Eteläpuisto 17 B 3 puh. 13148.

Lapset, tervetuloa pyhäkouluun! Jumalan siunausta koteihinne.

Teljän nuorten toiminta syksyllä 1971

Väinölän nuortenpiiri ma klo 19.30

Pinomäen nuortenpiiri joka toinen ti klo 19.00

Annankatu 29 raamattupiiri joka toinen ti klo 19.00, Ripari ke klo 19.30, Presidentin klubi to klo 19.30, lauantaiseura la klo 19.00, Isojoen kurssi joka toinen ti klo 19.

Porin Teljän seurakunnan kirkkoherranvirasto Lantinen Raatihuoneenk. 3 puh. 16244, kirkkoherran virkaahuone 12 401, avoinna kello 9—12 sekä torstaisin myös kello 16—17.

Porin Teljän seurakunnan työntekijöitä:

Khra Torsti Kanerva, Pohjoiskauppatori 3 A, puh. 18 314

Kappalainen Aatos Laiho, Päkintie 1, puh. 24 333 (virkavapaa)

Virallinen apulainen Tapani Tuksinen, Eteläpuisto 19, puh. 17 057

Seurakunta-apulainen teol.kand. Lasse Luotonen, Pohjoiskauppatori 3 B, puh. 14 029

Kanttori-urkuri Heino Kantola, Itsenäisyydenk. 28 B. puh. 14 957

Tyttötyönjohtaja Tyne Koskela, Rauhanpuisto 1, puh. 14 992

Tyttötyönjohtaja Pirkko Heini, Yrjönkatu 5 D, puh. 13 468

Poikatyönjohtaja Pertti Laakkonen, Viilanhakkaajankatu 30, puh. 24 880

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Kanttori-urkuri Heino Kantola, Itsenäisyydenk. 28 B. puh. 14 957

Tyttötyönjohtaja Tyne Koskela, Rauhanpuisto 1, puh. 14 992

Tyttötyönjohtaja Pirkko Heini, Yrjönkatu 5 D, puh. 13 468

Poikatyönjohtaja Pertti Laakkonen, Viilanhakkaajankatu 30, puh. 24 880

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

Diakonissa Taimi Eskola, Päkintie 1, puh. 24 331

Diakonissa Alli Kallio, Tuomarinkatu 32, puh. 12 838

Diakonissa Marjatta Aarnos, Itsenäisyydenkatu 28 B, puh. 14 905

PIHLAVA

Kirkko: Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 10. H. P. Ehtoollisen vietto kerran kuukaudessa.

Pihlavan seurakuntatalo: Pihlavan seurakuntapiiri kokoontuu keskiviikkoiltoisin klo 19. Piiri toimii lähetys- ja diakoniatyön hyväksi. Yhdyshenkilö seurakuntasisar Kirsti Korpela. — Vanhusten Kultaisen iän kerho kerran kuukaudessa torstaina klo 13. Yhdyshenkilö seurakuntasisar Kirsti Korpela. — Seurakuntailtoja sunnuntaisin klo 18. — Kirkkokuoron harjoitukset maanantaisin klo 19. Yhdyshenkilö tireht. Jaakko Torikka.

Kyläsaaren seurakuntatalo: Jumalanpalvelus kerran kuukaudessa klo 14. — Seurakuntapiiri kokoontuu joka toinen keskiviikko klo 13. Piiri toimii lähetys- ja diakoniatyön hyväksi. Yhdyshenkilö seurakuntasisar Kirsti Korpela. — Vanhusten Kultaisen iän kerho kuukauden ensimmäisenä tiistaina klo 13. Yhdyshenkilö seurakuntasisar Kirsti Korpela.

Mäntyluoto — Kaanaa: Merimieslähetysseura kokoontuu keskiviikkoisin klo 19 kodeissa. Yhdyshenkilö rouva Annikki Böhlström. — Vanhusten Kultaisen iän kerho kerran kuukaudessa torstaina klo 13 Mäntyluodon merimieslähetysasemalla. Yhdyshenkilö seurakuntasisar Kirsti Korpela.

Enäjärv: Seurakuntapiiri kokoontuu kodeissa joka toinen torstai klo 19. Piiri toimii lähetys- ja diakoniatyön hyväksi. Yhdyshenkilö Väinö Salokangas.

Yteri: Seurakuntapiiri kokoontuu kodeissa joka toinen perjantai klo 19. Piiri toimii lähetys- ja merimieslähetystoiminnan hyväksi. Yhdyshenkilö rouva Lahja Lindblad.

Poikakerhot

Kyläsaaren srk.talossa kokoontuvat alle 10-v. pojat maanant. klo 17, varhaisnuoret (12—14-v.) joka toinen maanant. klo 19, nuorten piiri (yli 14-v.) joka toinen maanant. klo 19, harrastekerho joka toinen perjant. klo 18.

Kyläsaaren "nuorten kämpällä" poikienilta tiist. klo 17, torst. klo 17.

Pihlavan kirkolla alle 11-v. tiist. klo 17, yli 11-v. torst. klo 18, ask. kerho joka toinen perj. klo 18.

Pihlavan koulussa kuntokerho alle 12-v. tiist. klo 18, yli 12-v. tiist. klo 19.

Kaanaassa, Juhanintie 10:ssä alle 9-v. perj. klo 17, yli 9-v. torst. klo 18.30.

Mäntyluoto, Sp:n kerhohuoneessa poikakerho torst. klo 17.30.

Tyttökerhot

Ma Pihlavan kirkolla klo 16 ja 17, klo 18 näytelmäpiiri.

Ke Mäntyluodossa, Säästöpankin kerhohuoneessa klo 17 ja 18, Kyläsaaren Kämpällä klo 17, Santojent. 15 kerhohuoneessa, Kaanaassa Nokkahullukerho klo 16.

To Kyläsaaren srk.talossa klo 17 ja 18.

Pe Santojentie 15 Kerhohuoneessa klo 16 ja 17, klo 18 maalauskerho.

PORIN NAISTEN ja TYTTÖJEN KRISTILLINEN YHDISTYS

Esivallankatu 6

Olet tervetullut NTKY:n kerhoiltoihin ja muihin tilaisuuksiin

Alkuiset

Ma klo 13.00 Kultaisen iän kerho, joka toinen viikko, alk. 20. 9. Ma klo 19.30 keskustelu- ja kirjallisuuspiiri, joka II viikko, alk. 27. 9.

Ti klo 14.00 Raamattupiiri, Satakunnank. 6 B, Lehtonen.

Ke klo 13.00 Äitien- ja lastenkerho, joka II viikko, alk. 29. 9. Ke klo 18.45 käsityö- ja lukupiiri, alk. 6. 10. Ke klo 19.00 lähetysseura perheissä, joka II viikko, seur. 22. 9. Ke klo 19.00 tunturi-kerho, joka kk:n toinen keskiviikko.

Kurssit

Magnetofonin käyttökurssi tiistaina 12. 10. klo 19.00.

Darvinmassatöiden valmistuskurssi tiistaina 26. 10., 9. 11., 23. 11. klo 19.00.

Foliotöiden kurssi torstaina 18. 11. klo 19.15.

Joulukoristeiden valmistuskurssi torstaina 2. 12. klo 19.15.

Leirit ja retket

Dialeiri 24.—26. 9.

Autoretki Pihlavaan ja Kivinielle 26. 9. Ilm. puh. 12 418 23. 9. mennessä.

Nuorten aikuisten autoretki Poimarkkuun 3. 10.

Nuorten syysleiri Kiviniellä 15.—17. 10.

Tyttöjen ja nuorten syysretki Kivinielle 23. 10.

1 tai 2 talvileiriä joulukuun loppuun.

Muista retkistä ilmoitetaan eri kerhoissa.

Kursseille ja leireille voi ilmoittautua kerhoissa tai NTKY:lle joka II viikko, alk. 7. 10. puh. 12 418.

Lapset ja nuoret

Su klo 13.00 pyhäkoulu eri luokkineen, alk. 3. 10. Su klo 14.15 nuorten Raamattu- ja keskustelu- piiri, alk. 10. 10. Su klo 15.30 rukouspiiri, joka II viikko, alk. 10. 10.

Ma klo 17.30 tyttöjen lauluryhmä. Ma klo 18.00 lausunta- ja näytelmäkerho (yli 7-v.). Ma klo 18.00 ahertajat, askartelu, kaunis käytös (alle 11-v.). Ma klo 18.45 nuorten lauluryhmä, joka II viikko, alk. 27. 9. Ma klo 19.30 Tuikkeet, nuort. aikuisten lähetyspiiri perheissä, joka II viikko, alk. 20. 9.

Ti klo 17.30 uusien taitojen kerho, askart. kotitalous, kaunis käytös (yli 13-v.). Ti klo 18.00 voimisteluberho (yli 5-v.). Ti klo 18.45 kitaransoitto joka II viikko, alk. 5. 10. (yli 13-v.). Ti klo 19.00 kurssi-illat, joka II viikko, alk. 12. 10. Ti klo 19.15 peli- ja palloluult, joka II viikko, alk. 12. 10. Ti klo 19.15 engl. kielen opiskelupiiri (keskiaste), joka II viikko, alk. 5. 10.

Ke klo 17.00 Pissarat, askart. ym. alk. 29. 9. (5—11-v.). Ke klo 19.00 lentopalloita mahd. paikka ja aika joulukuun 1. p.

To klo 18.00 Tähtöset, askartelu ja leikki (alle 10-v.). To klo 18.00 harrastekerho, askartelu ja kotitalous (11—13-v.). To klo 19.00 nuorten aikuisten raamattupiiri joka II v. alk. 30. 9. To klo 19.15 kerhohj. vihjeiltä, joka II viikko, alk. 10.

ÄLÄ VAIN OLE — ALA ELÄÄ OLET TERVETULLUT!

TORSTAI-ILLAT MÄNTYLUODON Säästöpankin kerhohuoneella klo 19 alkaen

7. 10. Viitsikkö vilkaista peiliin? Kauniit kasvot mutta ruma sielu? Pip-lapoppoo ja 2. käsky.
 14. 10. Entisajan nuori ja nykyajan nuori. Millaista oli olla nuori ennen vanhaan?
 21. 10. "Iloisest ellää pittää." Jeesus tuli — menikö ilot?
 28. 10. Ufot — utopiaako? Onko elämää muuallakin kuin maapallolla? Olisiko Jeesus marsilaisillekin Jumala?
 4. 11. Tupakoimaton ilta. Purukumia tarjona jokaiselle. Valistuslehtisiä keuhkojen tervauttamiseksi.
 11. 11. Torstaina tapahtuu. Talkoot, pane farkut päälle ja lähde mukaan maalaamaan mainoksia "Lipereistä"!
 18. 11. Open house. Ei ohjelmaa. Iltahartaus klo 20.
 25. 11. Ohjelmatuokio.
 2. 12. Raamatturinki. Tutkimme Paavalin kirjettä filippiiläisille.
 9. 12. "Mä suuren ilon ilmoitan..." Ihmisen Pojan synttärät, jouluevankeliumi, torttuja ym.
 16. 12. Oloilta joululaulujen merkeissä.
- TULE JA TOTEA: VOI VELJET, KYLLÄ KANNATTI!**
- Pihlavan nuorisotyöntekijät:**
Matti Huovinen 83 343
Helmo Kormanen 86 056
Irma Grönroos 83 147
Iltahartaus aina ohjelman jälkeen.

Kirkkoherranvirasto Liikastentie 28 avoinna kello 9—12, torstaina myös kello 16—17, puh. 27 276. Kirkkoherran virkahuone, puh. 28 187, kirkkoherra, teollis. Voitto Vuola, as. Liikastentie 28, puh. 27 814, virallinen apulainen, pastori Pekka Kaijala, as. Rauhanpuisto 1, puh. 15 144. Seurakunta-apulainen pastori Jyrki Savo, as. Kalevanpuisto 53, puh. 16 796, kanttori-urkuri Jorma Koskela, as. Rauhanpuisto 1, puh. 14 992, diakonissa Helmi Ylijoki, as. Liikastentie 28, tav. kello 8—10, puh. 27 613, diakonissa Laina Lakso, Preiviikin srk.talo, tav. kello 8—10, puh. 87 853, poikatyönohjaaja Vilho Eskelinen, as. Rauhanpuisto 1, puh. 17 202.

Lattomeran seurakuntasisar Anja Niemi vastaanotto arkisin kello 9—10 (ei lauantaisin) Lattomeran Osuuspankin talossa, puh. 87 382.

PARTIO:

11. 10. Nuotiopoikien 3. lk:n suoritusilaisuus Porin metsässä; koonnutaan maaumalan portilla klo 18.

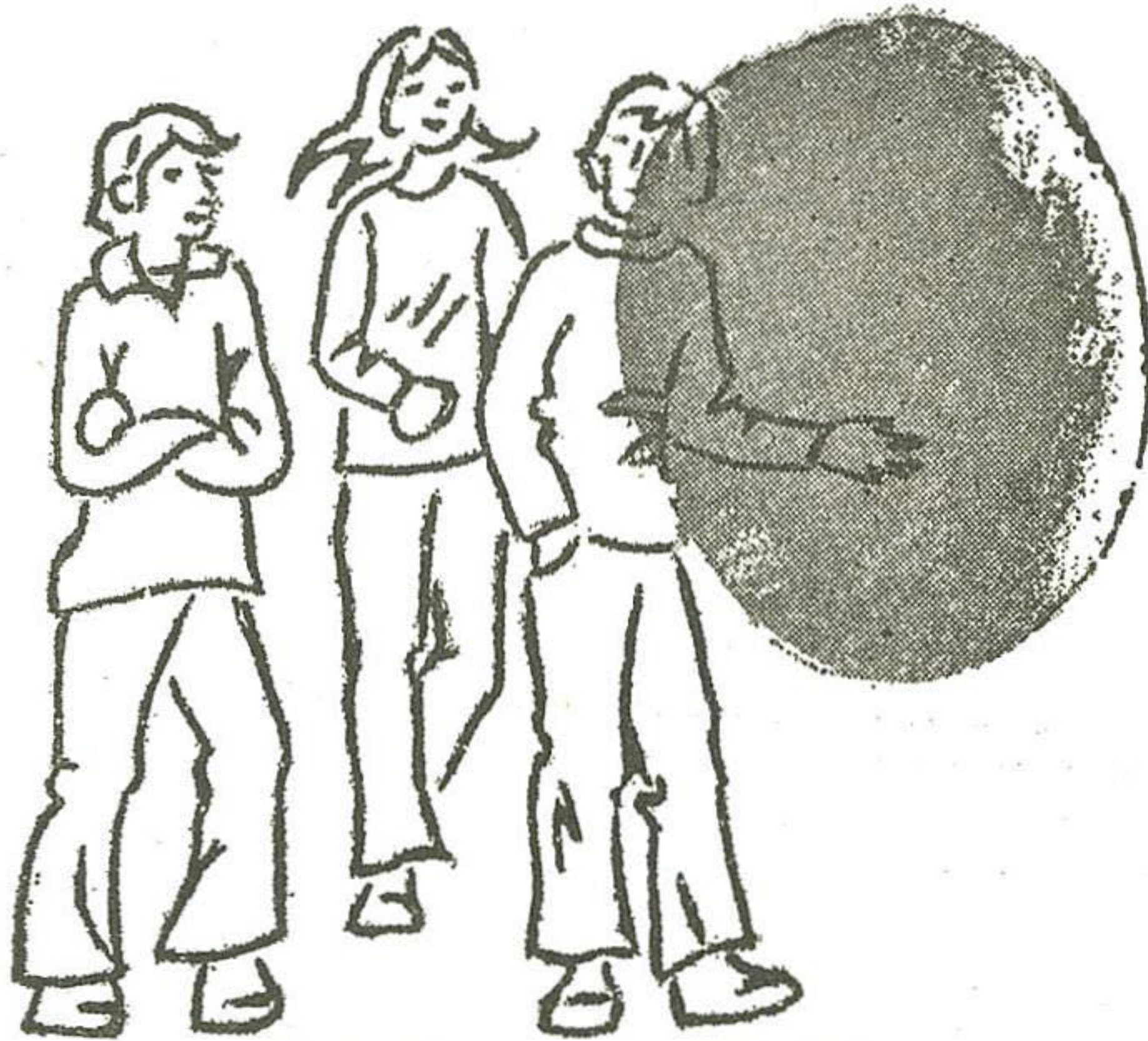
PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin seurakuntien tiedustustoimikunta. Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: Paavo Yrjölä.
Toimitussihteeri: Eino Salmenperä ja Martti Ulmanen.
Toimituskunta: Pirkko Koski, Kirsti Koskinen, Harri Heino
Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9, puh. 12 784.
(Porin seurakuntien taloustoimisto).

Ilmoitushinnat: 50 p palstamittimetritä, vain sisäisivuilla.

Satakunnan Kirjateollisuus Osakeyhtiö, Pori 1971

NUORTEN ILTOJA MERI-PORISSA

Pihlavan kirkon kryptassa ja seurakuntasalissa sunnuntaisin kello 19.30

3. 10. Mitä mieltä olet nuorisokulttuurista: muodista, pop-lehdistä, bändeistä ja levyistä, poppareista yms.
10. 10. Pennit pinoon! Mihin kirkollisverot menevät?
17. 10. Vanha lapsi — nuori aikuinen? Juttelempa kotiintuloajoista, rahankäytöstä, hankalista perheenjäsenistä yms.
24. 10. "Ääni rauhan puolesta." Filmi YK:sta. Mitä se YK oikein tekee?
31. 10. klo 18 kaikkien seurakuntalaisten ilta. Tampereen ortodoksinen kirkkoherra Palviainen kertoo ja pitää hartauden.
7. 11. Talkoot — farkut päälle ja maalaamaan! Teemme mainoksia "Lipereistä".
14. 11. "Liperien" tempaus lähestyy — talkoot jatkuvat.
21. 11. Taivas — sielujen vanhainkoti? Onko kuolema ikuista yötä? Värikuvia Porin hautausmaalta.
28. 11. klo 18 lähde kuuntelemaan kirkkokuoron adventtivesperiä, ellet mene katsomaan Joensuun Kiekkopoikia.
5. 12. "On maamme köyhä, siksi jää..." Keskustelemme isänmaasta. Alustaa Harri Heino. Jylhän runoja levyiltä.
12. 12. "Vaan muistammeko lapsen sen..." Leffat "Beetleheimin lapsi" ja Christmas in Britain". Tarjoilua.

KORUTON HARTAUUS JA RUKOUS JOKA KERRALLA.

LAULUYHTYE "LIPERIT" HELSINGISTÄ laulavat ja puhuvat Meri-Porissa 16.—17. marraskuuta (päivällä mm. kouluissa). Iltahajelmasta lähemmin myöhemmin.

